

VÕ-THUẬT 10/69

NGHIÊN-CỨU MỌI NGÀNH VÕ-THUẬT THẾ-GIỚI.

柔術

Chủ nhiệm, Chủ bút :
NGUYỄN CÔNG THÀNH
Tổng thư ký tòa soạn

LẠC HÀ
Quản lý :
TRẦN KIM PHƯỢNG
Kỹ thuật :
PHAN CHẤN THANH
và HẠ QUỐC HUY

Với sự cộng tác của
HẢI HÀ — TỬ HẢI — NGUYỄN
HỮU — TRẦN ĐÌNH — PHẠM
XUÂN THẢO — PHẠM THOẠI
TUYỀN — SAO MAI — ĐẠI BÌNH...

Trong số này :

Tin tức
Hiện tại huy hoàng của
môn Kiếm Đạo
Võ cổ truyền còn âm thầm vất
vưởng giữa quê hương
Đàn Võ cổ truyền VN
Tinh thần Võ thuật VN
Thiếu nhi viết
Địa chỉ vàng
Hãy sử dụng đầu gối của bạn
Gia đình Võ đạo
Lớp Dịch lý dành riêng cho
người học võ
Dịch Càn Kinh 23
Võ công Thiếu lâm tự
Phong vấn, Tranh vui, vv...

Trong những số tới :

Ném óm khí
Võ thần tại VN
Không thủ Đạo tại Huế
Một võ đường Võ cổ truyền VN
Một Thiền võ viện tại Nhật
Đàn Võ cổ truyền VN.
Võ cổ truyền VN : đòn thế cương
hỗ, kinh nghiệm chiến đấu (bài
của Võ sư lão thành Đoàn tâm
Anh).
Thiếu lâm
Đột ma Kiếm pháp
Võ Kung-Fu
Võ Capoeira
Cái nhà của Thái cực Đạo
Dịch Võ Đạo
Thuốc võ, Thuật trường sanh và
y lý

HÌNH BÌA : đầu gối, một môn binh khí
lợi hại lúc nào bạn cũng có sẵn bên mình
Bạn hãy tập sử dụng chúng. Hình bìa ghi
lại một đòn đầu gối ác độc của môn phái
ju-jitsu, và nơi trang trong VT 10 này,
cố sư Nakayama sẽ tận tình chỉ vẽ cho
bạn kỹ thuật dùng hai đầu gối để loại
địch thủ ra ngoài vòng chiến.

Nguyệt San

10

VÔ THUẬT

1-10-69

NGHIÊN CỨU MỌI NGÀNH VÔ THUẬT THẾ GIỚI

TÒA SOẠN : 293 PHẠM NGŨ LÃO — SAIGON — ĐT. 23.248

Giấy phép Bộ Thông Tin số : 259 — BTT/BC ngày 7.3.1969

Thư Võ Thuật

Các bạn thân mến,

Trong tháng này Tòa soạn có những 2 điều sau đây xin thưa cùng
bạn đọc :

1) Việc xin phép ra bản nguyệt san của Võ Thuật hiện đang được
Bộ Tổng tin cứu xét, và có lẽ chỉ trong vài số báo nữa là các bạn xa
gần có báo đọc nữa tháng, khỏi phải chờ đợi « hết hơi » như một số bạn
đã viết thư về Tòa soạn than van.

2) Lớp dịch lý dành riêng cho người học võ sẽ khai giảng vào
trung tuần tháng 10-1969 ; các bạn ghi tên học sẽ thông báo, ngày giờ
nhập học. (Xin xem thể lệ trong sổ này và tham dự đông đảo).

3) Một lần nữa, Tòa soạn kêu gọi quý bạn sốt sắng gởi thư về
cho biết tình hình báo Võ Thuật tại các tỉnh, và mong các bạn đứng ra
làm đại diện cho Tòa soạn tại những nơi báo không đến được vì các nhà
phát hành quá bẽ trễ phụ lòng tìm hiểu của quý bạn bốn phương. Nhà
báo sẽ đền ơn quý bạn một cách xứng đáng, vì chủ trương của Tòa báo
là làm sao phổ biến thật sâu rộng để phục vụ bạn đọc trên toàn quốc,
không nhắm mục đích thương mại. Nhân tiện, Tòa soạn xin cảm ơn quý bạn
đã nhận lời giúp sau lời kêu gọi trong Thư Võ thuật số 0. Quý bạn nào
muốn làm đặc phái viên của Võ thuật cũng xin viết thư về cho biết.

4) Võ Thuật sẽ mở đầu một loạt bài võ cùng quý giá của Võ sư
Đoàn tâm Ảnh từ Cần thơ cặm cũi gởi lên. Võ sư Đoàn tâm Ảnh là một
người đã từng lăn lộn hơn bảy mươi năm trên khắp mặt gian hồ, sẽ ghi
lại những đòn thế ác liệt của môn Võ Việt nam Cổ Truyền và những
kinh nghiệm chiến đấu có một không hai trong giới võ lâm. Thêm vào đó
Tòa soạn sẽ cử người xuống yết kiến võ sư, để thu thập thêm tài liệu
về cống hiến bạn đọc.

Xin tạm biệt, và hẹn thư sau.

VÔ THUẬT.

VÕ CỔ TRUYỀN

CƠN ÂM THẨM TỬ NHỤC

VẮT VƯỞNG GIỮA QUÊ HƯƠNG

✱ HẠ CUÔNG

Ai không ngậm ngùi khi nghĩ về quá khứ huy hoàng trong những ngày dựng quốc. Những ngày âm thầm cương mãnh võ núi tiến về Nam. Những năm chinh chiến dằng dặc đầy máu, mồ hôi và nước mắt chống đỡ cho sinh tồn một giòng giống. Máu đỏ đã tưới lên làm màu mỡ cho từng thước đất, từng tấc sông — Âm thẩm — Chịu đựng — Làm lùi — Rừng đá khai hoang để ngày hôm nay có được một dãy Trường-sơn hùng vĩ. Một vùng châu thổ sông Cửu-long tươi mát, Một miền Đồng-tháp ngập lúa. Một đồng bằng miền Nam gió lộng bốn mùa.

Ai không ngửa mặt nhìn trời cao đất rộng, nhìn hồn thiêng sông núi, võ gươm, nghiêng bầu cười ha hả khi tưởng lại những chiến thắng oai hùng của tiền nhân.

Dòng lịch sử lầy lừng ào ào thác đổ trong huyết quản, rùng rùng nơi tâm tưởng, rạt rào ở tâm tư chột tức tưới củi dầu ở hiệpa tại, dậm chân đứng lại phiến muộn nhìn tương lai. Chặng đường dài hơn 100 năm đi qua thật buồn tủi, thật tội nghiệp. Hốc hác một dân tộc.

Nói đến đất nước, thường huênh hoang tự hào 4 ngàn năm văn hiến. Để lại được gì ngoài một khoe khoang che dấu mặc cảm. Truyện Kiều và giả bộ hay vô tình quên đi Đoạn Trường Tân Thanh lại vay mượn từ cốt truyện một nước đã từng dò họ ngàn năm trong quá vãng. Quên đi hay cố tình

quên đi 4 ngàn năm dựng nước không biết bao nhiêu bàn tay gân guốc — bao nhiêu ánh thép sáng ngời — không biết bao nhiêu mắt nhìn uất ức — bao nhiêu sông hồ máu đỏ góp vào để quê hương tồn tại đến ngày nay. Điều chúng tôi muốn nói đến. Các anh chị đã nghĩ đến. Hay chúng ta đã mặc nhiên công nhận : đó là kỹ thuật xử dụng tứ chi ở phần thể xác (ngành công, ngoại công). Kỹ thuật xử dụng ý chí ở phần thể hồn (nội công, tiếng hét). Hai kỹ thuật này hợp lại là VÕ. Điều chắc chắn là VÕ đã giữ vai trò đệ nhất quan trọng trong việc dựng quốc — VÕ đã âm ỉ cháy trong lòng dân, — VÕ đã trui rèn tinh thần bất khuất quật cường của anh, chị, em, đồng bào, của giống nòi suốt thời gian dằng dằng mà lịch sử đã thật thà chứng minh.

Với dữ kiện lịch sử, không một công cuộc dành chủ quyền nào là không có khởi nghĩa — không công cuộc khởi nghĩa nào là không có bạo động — không cuộc bạo động nào là không có đổ máu — và không cuộc đổ máu nào mà bên này, bên kia, phe ta hay phe địch không xử dụng đến tay chân. Mà nói đến tay chân là vô tình ta đã hình dung mơ hồ trong ý thức một ấn tượng : VÕ-NGHỆ. Lịch sử quê hương đã chứng minh điều này với Trưng Vương, Triệu Âu, Lý Thường Kiệt, Lê Lợi, Quang Trung v.v... Có vị anh hùng liệt nữ nào không đem

xương máu mình tưới lên trận mạc không ?

Hayền sử dân tộc kể rằng bà Trưng, con quan Lạc tướng suốt ngày múa kiếm đánh giặc. Bà Triệu bỏ nhà lên núi luyện tập võ nghệ. Thiên nhiên đã un đúc đảm lược tài bồi ý chí để bà cỡi cơn gió mạnh, đạp làn sóng dữ, chém cá tròng kính ở biển Đông. Lý Công Uẩn học võ ở chùa Từ Vân. Lý Thường Kiệt dùng bát quái trận hãm quân nhà Tống, xử dụng trường thương đâm chết tướng Tàu. Và gần đây nhất Tây Sơn khởi nghĩa ở chiến khu Bình Định — Địa danh khét tiếng về võ nghệ này đã đưa đến chiến thắng Hà Hồi, Thăng Long, Đống Đa. Hẳn nhiên không ai có thể phủ nhận quân sĩ, tướng tá của vua Quang Trung có tài vũ dũng. Và gần hơn, tiền tướng Lê văn Khôi đã cạp chết. Võ Tông hi hục dả hồ Linh Sơn cũng chỉ bằng Lê tiền tướng là cùng. Thế mới biết võ cổ truyền của chúng ta là lợi hại và khốc liệt.

Võ nghệ không phải chỉ có mục đích duy nhất là tạo ra một thân thể kiên cường, dẻo dai — một đòn chân phóng ra dũng mãnh — một đòn tay tung đi, chính xác — một thân pháp nhẹ nhàng uyển chuyển, linh động — một bộ pháp vững chắc hay đúng hơn một kỹ thuật giết người hữu hiệu... Đó chỉ là phần thể lực thôi. Điều quan trọng nhất của võ nghệ là phần ý lực. Ý lực xuất phát từ tâm. Tâm có bình an tĩnh thản mới vững vàng, ý chí mới đồng nhất — Ý chí có đồng nhất mới đưa đến sự tĩnh và tĩnh sẽ đi qua tự tin để đang để vượt những trở ngại thành công về. Tinh thần suy yếu của lớp đàn anh đã để lại cho lớp trẻ chúng ta hoàn cảnh hiện tại và sự phá sản tận cùng của Võ học Việt Nam.

Sự khiếp nhược, không tự tin ở mình, vay mượn những thứ du nhập và thỏa mãn không suy nghĩ (Chúng tôi sẽ đề cập và so sánh võ cổ truyền chúng ta với Thái Cực Đạo, Không Thủ Đạo 2 võ phái đang tranh dành ảnh hưởng trên võ lâm, một cách kỹ

lượng ở những bài sau). Chúng ta nói sơ lược đến kỹ thuật tay chân mà tiền nhân chúng ta hằng tập luyện và nhờ nó để chiến đấu cứu quốc dựng quốc. Cũng như hầu hết các môn võ ở Á châu xuất phát từ Đát-Ma Sư Tổ, theo dòng võ học luân lưu về Nam, tổ tiên ta bắt lấy, trau dồi biến chế để thích hợp với thể xác, sức lực mình, toàn kiện thành quốc võ. Quốc võ có từ đó và lưu truyền trong dân tộc từ đời này sang đời khác hằng hằng thế kỷ, khi vàng son rực rỡ, khi cực thịnh tận cùng rồi sau hết tàn lụn bởi 100 năm thống trị của người Pháp. Cổ nhiên ai trong chúng ta, dầu đại khờ đến đâu cũng dư thông minh để hiểu rõ dã tâm của người Pháp — Sự quật cường của dân tộc vì lẽ ấy giảm đi một phần nào. Hiệp định Genève đưa quân Pháp ra khỏi Việt Nam và võ cổ truyền bắt đầu ngấp ngoi lên. Những trận võ đài được tổ chức liên miên trong những hội chợ nhằm ngày song thất. Võ đồng bốn phương tụ về rần rần. Huỳnh Tiễn, con Kinh ngư đất Khánh Hòa, Dương văn Quảng, Trần Trung Anh, Lý Hồng Chương và giòng họ Hồ ở Châu Bái Quảng Nam (họ Hồ ở Châu Bái là giòng võ gia truyền nổi tiếng ở Quảng Nam mà danh thủ Hồ-Cưu, có mặt khắp võ đài Nam, Bắc, vô địch Việt Nam tiền chiến nhiều năm. Cao thủ này nổi danh với đòn «bắt ngựa» với thế thủ vững chắc cương mãnh gần như thế thủ GEDAN TÊKEN STUKI KAMAE của KARATE hay HADAN CHAN-GWON MAKKI của TAEWONDO hay thế MÃNH SƯ TRẤN ĐỘNG của Thiếu Lâm Nam Phái là một thế thủ đáng ngại cho các hảo thủ thời bấy giờ. (Chúng tôi sẽ về Châu Bái để viết loạt bài trường kỳ về võ gia truyền họ Hồ) và nhiều cao thủ khác thượng đài với tất cả tuyệt chiêu của mình. Nhiều võ đường mọc lên. Phong trào học võ bành trướng mãnh liệt. Võ cổ truyền hy vọng được phục hưng. Đứng một cái, đạo luật kỷ quái của bà Nhu ra đời mà trong đó cấm Đả gà, Đấu võ (ý chừng bà cố muốn xem người thượng đài như con gà ấy mà. Cuộc đời quái

đảm cứ bạc đãi con nhà võ, cứ trọng văn khinh võ, cứ lo học tiếng Mẽo hoài mà không nghĩ đến chuyện Mẽo nó bắt nạt người mình ngoài đường. Thấy to con là bỏ chạy. Sao không đứng lại mà KIAI, mà SƯ TỬ HỒNG, mà THÔI SƠN, mà HONKEN, mà CHANGWON mà ĐẢO SƠN QUỐC mà MAWASHIGERI mà TOLLYO CHAGI vài cái cho nó đẹp.) Làm võ cổ truyền sùm luôn (lại bắt đầu mặc quần xà lỏn, ở trần trùng trực lên lên tập, cứ như thế thì đời nào mới có được nền võ đạo V.N. và ngôi nhà Võ học dân tộc)... Sùm một cách thật sự, mà chính quyền nhắm mắt làm lơ. Lại còn muốn diệt luôn cho rảnh nợ. Tại sao không nghĩ rằng con đường người ta đã đi, không tài nào chúng ta đuổi theo kịp. Hơn nữa với thể xác nhỏ bé, với khẩu phần hằng ngày; với sự kham khổ thường xuyên, chúng ta có hơn được sức lực một người Đại Hàn không? Một đệ nhất đẳng Tae Won Do Việt Nam không thể nào hơn được một đệ nhất đẳng Đại Hàn nếu hai bên cùng tuổi, cùng thời gian tập luyện, cùng ngày mang đai. Tại sao không đào sâu vào võ cổ truyền để tìm những đòn chế khắc. Chúng tôi không bao giờ dám phủ nhận những đòn chân sấm sét Thái Cực Đạo cũng như sức lợi hại, linh động của những đòn tay khốc liệt Không Thủ Đạo nhưng không vì thế mà chúng ta lại đeo theo võ ngoại quốc để bỏ bê võ Ta. Mỗi phái võ đều có những đặc dị khác nhau. Nếu chịu tập luyện cần thận, đúng phương pháp và đủ hỏa hầu, một võ sinh võ Ta vẫn đư cang cường và sẵn sàng lâm chiến với bất cứ võ sinh võ phái nào.

Những thế Hồ Trảo, Song Xỉ, Long Trảo của Võ Cổ Truyền thật hiểm độc không tưởng được. Những đòn TRƯƠNG DỤC ĐĂNG SƠN, HOÀNH THÂN CHUYỀN DỤC cùi chỏ được xử dụng triệt để. Có đòn nhập nội nào lợi hại, mạnh, ác hơn cùi chỏ không? Những đòn THIẾT THỦ YỀM ĐAN ĐIỀN, LONG TRẢO TRẦN ĐAN, và những thế của BẠCH HỒ QUYỀN chuyên đánh vào

hạ bộ địch thủ thật ma trá, thật giang hồ. Những đòn lặn, hụp, TRẦM NGƯ LẠC THỦY PHONG BẢY HÀ HOA, THOÁT BÀO NHƯỢNG VỊ, 18 thế TÚY BÁT TIÊN, HƯỚNG MÃ HỒI THÁNH, PHIÊU THÂN HỒI MÃ, TỌA HỒI MAI PHỤC mang đầy chất điều ngoa xảo quyết, ma trá của 1 tay giang hồ lưu lạc, đầy đủ kinh nghiệm chiến đấu hay của một người yếu sức chống đỡ một địch thủ không lấy gì làm nhỏ con mà trong phương pháp lặn dòn của THÁI CỰC ĐẠO và lối TABASAKI của KHÔNG THỦ ĐẠO không tìm thấy — hay các võ sư ĐẠI HÂN, NHỰT BẢN không chịu truyền lại cho chúng ta? (các phương pháp này chúng ta tìm thấy ngay trong kỹ thuật chính yếu của HIỆP KHÍ ĐẠO). Với đường lối chiến đấu dựa trên căn bản võ thuật thô sơ HẠ CUỒNG xin đơn cử vài thế trên làm ví dụ, hoàn toàn thích hợp với thể xác nhỏ bé, yếu sức của người Việt

chúng ta. Có nhân vật nào dám đưa cánh tay khẳng khiu của mình ra đỡ một đòn YOP CHA CHIRUGI (đá ngang) kiểu I, II, III, IV và V của 1 cao thủ Đại hàn không? Cũng chẳng có ai đại dột gì mà đưa vai ra hứng cú USHIRO MAWASHI KEFAGE (đá vòng đằng sau) hay đòn URA ATE KEN (quạt ngược) của KARATÉ. Lẽ dĩ nhiên với thể xác ốm yếu nhẹ kilô trời cho, chúng ta chỉ có việc lợi dụng ngay mà lặn là chu. (Lặn ở đây không phải là vất giơ lên cổ lặn mất tiêu đâu. Xin đừng nghĩ vậy mà tội nghiệp thêm cho võ chúng ta).

● Nhớ lại một lần được nghe Võ sư Nguyễn Bình III giảng Thái cực đạo giảng dạy các môn sinh ông, đại ý chúng ta nhỏ con hơn, yếu hơn, phải tập luyện nhiều để chống lại, để hưng quốc v.v... Thật vô cùng khích động. Giòng máu hào hùng của dân tộc ngày xưa được tiêm ngay vào những võ sinh mới tập tễnh đi vào võ nghiệp. Chúng ta học võ ngoại quốc để chống lại ngoại quốc. Đó cũng là 1 chiều hướng tư tưởng hay. Nhưng người Việt học võ Việt chế khắc võ ngoại quốc thì lại hay biết bao.

Sự thất bại liên tiếp tại các võ đài Cao Mên, Thái Lan của các tay một thời ngang dọc mà chính quyền cử đi Tham dự đã làm nản lòng nhụt chí biết bao nhiêu tâm hồn tha thiết với võ cổ Truyền Đoàn võ sĩ mang chiến bại trở về từ đó tới nay im hơi lặng tiếng. Một trận đụng độ làm thân bại danh liệt. Tuổi đời chổng chất thêm lên, chinh chiến quê hương lần lượt cướp đi biết bao võ sư tuổi tác. Mà võ sư lão thành Tư cụng ở Đà Nẵng và một Võ sư Lãng ở Huế cũng không thoát khỏi cơn gian nan ngày đầu xuân. Có đi xuôi miền sông Hương, ngược dòng Rn cụ thả dọc lên mạn Nam giao để thấp vại nén hương trong ngôi nhà xiêu vẹo của vị võ sư còm cõi một đời mang sự hiểu biết của mình trao cho bạn trẻ. Những chuyến đi không trở về của tuổi già đã làm cho chúng ta mất đi biết bao quý giá của kho tàng võ học quê hương. Điều chắc chắn là những sở đắc của các người chúng ta chưa thu lượm được 1/5. Thời vàng son không còn nữa. Đường quyền dữ dằn như mảnh hổ, ngọn cước rạt rào mãnh liệt chỉ còn là âm vang. Tiếng reo của đường roi TÊ MI ồ ạt, tiếng réo gió của đường kiếm, thanh gươm chỉ còn là dư vị đầu môi trong buổi hàn huyên hay cơn đối thoại âm thầm luyện tiếc.

Lần lượt, lần lượt ra đi rồi chúng ta lũ trẻ bất hạnh sẽ còn lại được gì? Lấy Thái cực Đạo làm quốc võ chăng?

Những trận võ đài tiếp diễn ở mọi nơi và ngay ở sân Tinh võ đã nói lên sự lụn tàn cùng cực của võ học Việt nam. Chưa xong

trình độ căn bản, võ vẽ vài đòn cùi chỏ. 1;2 đòn chân là choàng áo thượng đài cấp độ. Ngoại trừ cái bài tổ ra là có vẽ võ thôi, còn thì đâm đá loạn xạ ngẫu. chẳng đòn. chẳng thế nhảy loi choi, người không ra người, ngợm không ra ngợm, 12 con giáp chẳng giống con nào. Cứ thế rồi đến khi rờ cằm mình thấy có được vài sợi râu là mở ngay một cái... Lò, xưng võ sư, dương danh giang hồ nghênh ngang một [cối, phồng mồm chê võ này võ nọ.

Tổng cuộc quyền thuật thì muôn năm im hơi lặng tiếng. Tổng cuộc Thể Thao Việt Nam thì ăn rồi chỉ nghĩ đến chuyện đua xe đạp chơi chơi thôi. Võ không phải là thể thao Phải chăng là 1 trò chơi trụy lạc? Nghĩ sao? Một vài võ sư lão thành, bầu máu nóng còn hăm hở thì than ôi võ đường của ông chỉ là 1 gian buồng nhỏ hẹp tối tăm nằm trong hẻm mà chỉ là có những căn nhà sát đó mới biết đây là võ đường thôi. Nói đến võ ta là nói đến chữ nghèo. Nghèo và võ ta đi đôi nhiều kiếp. Nói đến võ ta là nói thêm sự dốt ky, ty hiểm nghèo, tranh dành ảnh hưởng. Sự ghét bỏ nhau, sự chia rẽ trầm trọng và sự hiểu biết lệch lạc theo số vốn kiến thức văn cũng như kiến thức võ học của mỗi võ sư... Từ đó võ cổ truyền chỉ còn là hư danh... và sống âm thầm tủi nhục vất vưởng trên quê hương...

● VIẾT CHO BẠN.

Viết đến đây, tôi chợt nghĩ đến người bạn thân đã bỏ đi thật xa gần trở cách nhau nghen ngào. Người bạn trẻ nhiều tâm huyết căn bản võ thuật vững vàng vẫn thường tay

trong tay tìm đến những gì dính lưu đến vỏ
cổ Truyền người bạn hàng ngày vẫn hì hục
tập luyện với hoài bão thật bao la. Thương
mến ơi! ở nơi xa nào đó anh đang làm gì
có nghĩ đến tôi không? Hạ cuồng vẫn mang
đầy chất cuồng của cơn lốc mùa Hạ, của
giòng họ phiêu linh xuôi ngược như ngày đầu
tiên đối thoại với anh.

1 Sự ra đi bất ngờ của anh là một chấn
động mãnh liệt trong tôi Chử chấn mà trong
câu chuyện ngày nào anh vẫn thường đã chỉ
vì mình đã được mang. Sự ra đi của anh là
1 chấn lớn trong tôi, cơn bàng hoàng xô ập
đến như giòng nước lũ ồ ạt từ miền nguồn
đổ về.

Tôi vẫn mang hoài bão đi tìm một
người có hoài bão để làm thành một hoài
bảo lớn... biết đâu sự tương phùng là giấy lát
Tôi đã bắt đầu vẽ tranh trở lại sau nhiều
tháng lơ đãng. Ngày gặp có lẽ anh sẽ chơi vui
trong sắc độ tranh tôi hay tôi lại đã phiêu
bạt một nơi xa nào. Họạ phẩm Từ Hải như
tên anh mang là một viễn ảnh khốn đốn đời
tôi (hay anh). Nghênh ngang một cõi biên
thùy gươm đàn nửa gánh non sông một cheo
rồi cũng chết đứng trong tiếng quân reo, Khi
chiều xuống thật buồn, mắt nhìn thật xa,
nâng cao hồ rượu than trời đất mang mang
ai người tri kỷ. Lại đây cùng ta cạn một hồ
trường. Rồi một đời theo gót phạm Thái lỵ
Quỳnh Như « Lòng chua cay uống mãi rượu
giang hồ Nàng chén nhỏ đốt đời tàn dần
năm tháng. Hồn đau thương những đêm
trường bốc cháy. Ngựa ngông cuồng khua
gót nhớ quan san Trời mưa buồn bay nhỏ
lệ nhân gian Men ư lạnh trên đầu tay bút
giả. Chợt năm canh gà chừ nợ nước vai
mang. Thẹn mặt làm ngơ chừ tủi thân hồ hải
gục đầu lên gờm chừ máu đỏ chừa chan...

● Viết cho người yêu và và sự đệ

Xờ thương yêu, anh từ giả em, từ giả sự
đệ, lay thầy xuôi Nam Hành tranh cho cho
chuyến đi dài là tin phù Trương trảng chiếc đai
sờn và cái động tiêu gõ trúc Tin phù là hình
danh nhưng anh mang theo không phải vì hình
dang mà để nhớ rằng mình đã có trách nhiệm
và phải hoàn thành. Động tiêu đem theo để
theo gió mang hơi trầm đục về mơn má em.

Anh đã đi qua nhiều nơi và gặp thật
nhiều điều lạ và thật là nhớ em Mắt biếc nào
có đôi bước anh không?

Võ đường thân yêu ơi. Sự đệ thân yêu ơi
ngày gặp lại thật xa lắc xa lơ. Các sự đệ, giọt
mồ hôi nào đã đổ nhiều tên đạo trường. Tin
mộc nào đã di chuyển lên trên. Chẳng còn
điều gì nói với các em ngoài lời khuyên bảo
ngày trước: «... điều thành công lớn không
phải là ở cấp bậc, trình độ mà là ở kiên nhẫn
đeo đuổi đến cùng.»

HA CUỒNG

Số tôi :

- nói với Tổng cuộc
Quyền Thuật Việt Nam
- Đặt vấn đề với chính
quyền trên bình diện Võ
học.

NHÀ ĐÓNG SÁCH

Nguyễn-văn-Chinh

457/1 — Lê văn Dayệt

SAIGON

ĐẸP — BỀN — GIÁ HẠ

NHÀ MAY VÕ PHỤC

TÂN - VIỆT

hẻm 158 Trần quốc Toàn

SAIGON

đã phát hành

CUỘC TÌNH NGƯỜI

thi phẩm bi thiết nhất của nhà thơ vừa
già từ vũ khí

CHU - TRẦM — NGUYỄN - MINH

họa

ĐINH CƯỜNG

Kỹ nguyên xuất bản/Lê Lợi phát hành

KIẾM ĐẠO HIỆN TẠI HUY HOÀNG

● TRƯỜNG SƠN

CHÍNH quyền Meiji đã chịu nhiều sự chậm trễ trong các chương trình tân tiến hóa qua cuộc biến loạn Saga năm 1876 và cuộc biến loạn Kumamoto năm 1878, và lần nữa trong các cuộc biến loạn Shugetsu và Hagi. Bởi những cuộc nổi dậy này của giới samurai mà nhà cầm quyền đã

ban lệnh cấm dùng kiếm. Như đã tiên liệu, sự cấm chỉ ấy sớm qua, và nó đã cấm ngặt việc mang hay dùng bất cứ loại kiếm nào bởi bất cứ người nào, giữa công chúng tại kinh độ thời xưa Kyoto.

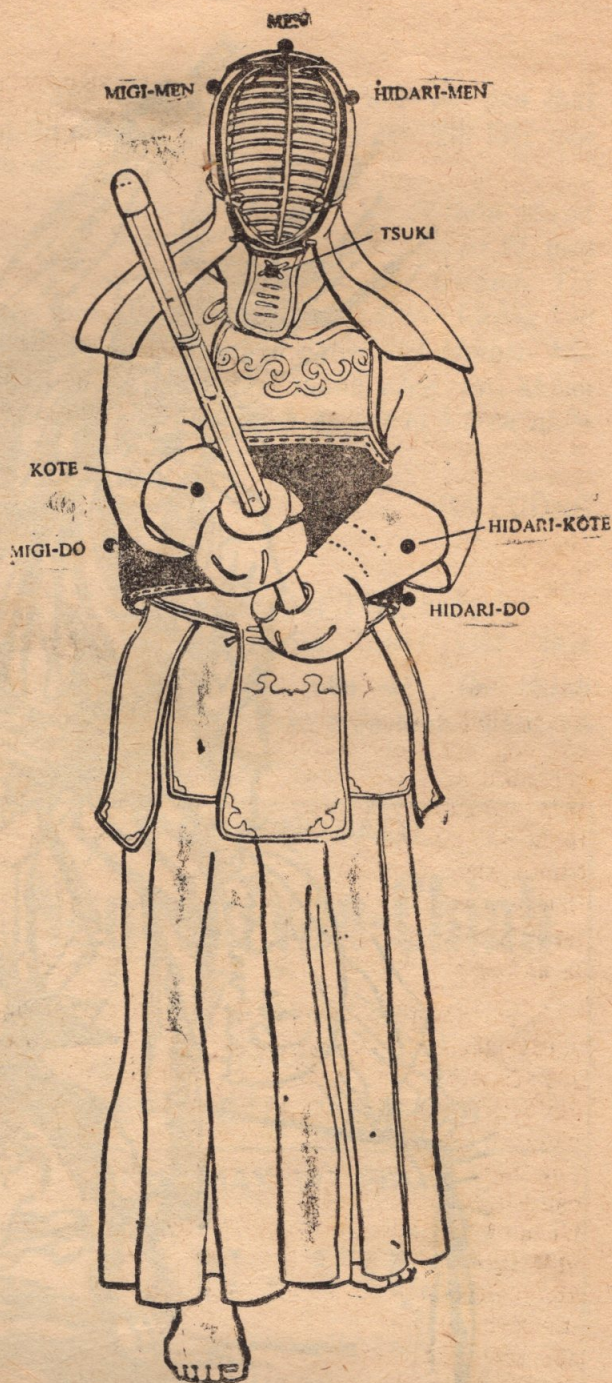
Cũng vào thời ấy, Koseki, một bậc kiếm sư nhiệt thành sống ở Kameokamachi ở Kyoto (sau

này trở nên tổng hành dinh của nền Kiếm đạo Nhật bản), tu tập các người bà con và học trò để luyện tập Kiếm đạo. Qua sự truyền dạy của ông, những kiểu đánh tân kỳ và các đòn thế đã được truyền lại cho các thế hệ tương lai theo đó mà học. Một lần Koseki bị bắt giữ vì đã dạy Kiếm đạo và bị phạt giam tại thành Nijo sáu tháng.

Mặc dầu môn *Kenjutsu* (Kiếm thuật) tồn tại một cách chật vật trong xã hội mới, quần chúng đã không hoàn toàn bỏ rơi môn võ cổ truyền này. Có rất nhiều người rải rác qua suốt nước Nhật vẫn tiếp tục mê say trong việc bảo toàn những gì của các kiếm phái lưu lại. Chẳng hạn tại Kameyama, hạt Ise, Kiếm đường Riemon Yamazaki dạy những đường kiếm tuyệt kỹ của phái Shinryoto, và tại Kiếm đường danh trấn Tobukan ở Mito (hạt Ibaraki), Kiếm sư Torakichi Ozawa hợp học trò tại địa phương lại và dạy cho phái Kiếm Hokushin Itto-ryu. Tại đây, Takahara Naito, Shigeyoshi Takano, Toshitada Hiya-ma, và các kiếm sư lỗi lạc khác hợp nhau dạy kiếm thuật. Kiếm đường Tobukan vẫn tiếp tục cho đến ngày ấy, và giờ đây ở dưới sự điều khiển của Takeshi Ozawa, người trông coi các lớp Kiếm thuật hằng ngày. Trên 200 thanh niên kiếm sinh (*Shonenkenshi*) tập luyện hằng ngày tại kiếm đường Tobukan và sau đó tiếp tục tập luyện tại các trường trung học và đại học.

Có những kiếm đường khác tồn tại một cách khó khăn vì thiếu nâng đỡ, nhưng nhà cầm quyền không can thiệp bằng những hoạt động của mình, bởi vì họ thích dạy môn kiếm đạo như một ngành thể thao. Những kiếm đường dần sự dần dần tắt ngấm, và nền Võ sĩ đạo Nhật bản, với một di sản hơn một ngàn năm, dần dần tàn tạ. Tuy nhiên, môn kiếm thuật, giờ đây trở thành Kiếm đạo, vẫn sống nhờ sự khuyến khích của lực lượng cảnh sát và của Kenkichi Sakakibara (1830-1894) người đã đứng lên nuôi dưỡng sự say mê trong lòng dân chúng bằng cách bảo trợ những cuộc biểu diễn kiếm đạo với một số tiền vào cửa rất nhỏ. Những cố gắng như vậy là khởi điểm của sự phục hưng các kiếm đường vào thời kỳ sau của thời đại Meiji.

Những người khác như Tesshei Yamaoka và chi phái Muto-ryu (không kiếm) của ông tiếp tục truyền dạy. Tesshu Yamaoka được coi là tay kiếm cừ khôi nhất vào thời kỳ đầu của thời đại Meiji, khi kiếm đạo và những ngành quân chiến khác đang tàn tạ. Trong lúc các kiếm đường dần sự càng ngày càng ít được phổ thông, Yamaoka vẫn duy trì một kiếm đường và dạy dỗ rất nhiều thanh niên. Trong thời ông, môn kiếm đạo bắt đầu chậm chạp phát triển như một ngành thể thao. Khi Yamaoka chết năm 1888, các môn đồ của ông, Yasusada Koteda, Dotaro Takahashi, Seijitsu Nakata, Yasutomo Konami, và Zenjiro Kagawa, là những

Các yếu điểm dùng trong môn Kiếm đạo.

kiếm sư nổi tiếng và đã cố gắng tột cùng để làm cho môn kiếm đạo phát triển. Hiroichi Nishikubo, một môn sinh của Zenjiro Kagawa, sau khi rút lui khỏi đời sống công cộng, mở kiếm đường riêng của mình và đào tạo nhiều kiếm sinh trẻ tuổi xuất sắc trong những kỹ thuật đặc thù của chi phái.

Nâng đỡ các kiếm sư trong cái ước vọng giữ cho môn kiếm đạo sống mãi là tổ chức khối kiếm thuật của Nha Cảnh Sát Hoàng kinh. Sở Cảnh Sát

Kinh đô trong một lúc có đến 6.000 nhân viên trong lực lượng đặc biệt này. Sở đã nhiệt liệt khuyến khích việc tiếp tục tập luyện môn kiếm đạo và nhu đạo trong giới nhân viên của tổ chức.

Hậu quả của cuộc Phục hưng Meiji và sự cấm chỉ mang kiếm là giới Samurai (hiệp sĩ) bị bỏ rơi, không còn một nguồn lợi tức nào. Các kiếm sư của các kiếm đường trên khắp đất Nhật bị cúp mất lợi tức bởi đạo dụ ấy. Trong một cố gắng để đương đầu với những vấn đề tương trợ và để giúp đỡ những kiếm sĩ thất nghiệp ấy, đồng thời phát triển lòng say mê kiếm pháp với hy vọng làm cho nó tiếp tục sống mãi, Kenkichi Sakakibara một lần nữa tập hợp các cựu hiệp sĩ chung quanh ông, lấy tiêu chuẩn là tài nghệ sử dụng cây kiếm của họ. Ông dâng một thỉnh nguyện thư xin nâng đỡ những cuộc biểu diễn kiếm thuật, và vì sự khó khăn trong việc sinh sống, ông muốn lập một đoàn kiếm sĩ tổ chức những cuộc biểu diễn qua khắp nơi trong nước. Ông kính cần yêu cầu chính quyền Meiji cho phép ông thực hiện chương trình của ông một cách cấp thời. Chính quyền bắt đầu xét thỉnh nguyện của ông, và ngày 12 tháng tư năm 1873, với giấy phép trong tay, cuộc biểu diễn kiếm thuật đầu tiên đã khai mạc tại Asakusa, Đông kinh. Những kiếm sĩ xuất sắc nhất, gồm cả Kiyotake Ogawa, Makoto Ozawa, và Shinkichi Nosé, xuất hiện tại cuộc biểu diễn này. Tất cả các kiếm sư đều đã là những bậc thầy dạy kiếm cho các lãnh chúa.

Noritoshi Matsudaira, Masateru Oda, và Shige Suzuki đảm nhiệm công việc gian nan là giữ phần sắp xếp cuộc biểu diễn, chọn khung cảnh cho những lần biểu diễn tới, và tạo sự say mê của công chúng. Những cuộc biểu diễn kiếm thuật tổ ra rất phổ thông đối với dân chúng và được tiếp đón nồng hậu bất cứ chỗ nào các kiếm sư xuất hiện. Một trong những lý do của sự phổ thông ấy là dân chúng vì là thường dân dưới thời các lãnh chúa nên không được học kiếm, đó là chưa nói rằng chỉ nhìn thôi cũng bị cấm chỉ nữa. Bởi thế, chỉ bỏ ra một số tiền nhỏ, mọi người đều được vào xem các kiếm sư lỗi lạc trở tài. Tuy vậy, mặc dù ban đầu được sự hưởng ứng của mọi người, nhưng chỉ có một số ít thật sự hâm mộ, và theo thời gian, sự mê thích những cuộc biểu diễn như vậy cũng phai tàn.

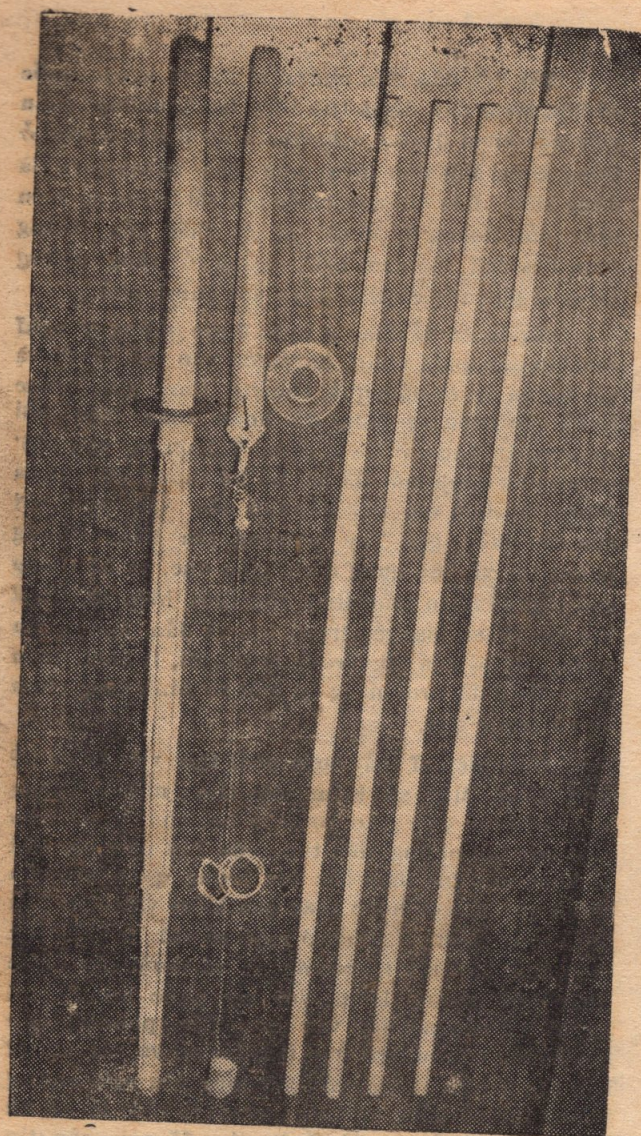
Một số người cho rằng những cuộc biểu diễn phá vỡ tinh thần kiếm đạo, trong khi những người khác lại chủ trương là có mang lại kết quả tốt. Dù sao đi nữa những cuộc lưu diễn khắp nơi trong xứ cũng đã gây lòng ưa thích kiếm đạo, cho nên một số người càng ngày càng đông bắt đầu ghi tên con cái vào các kiếm đường.

Tài liệu đầu tiên chứng tỏ người ngoại quốc đã học kiếm đạo được tìm thấy trong những cuốn giấy của kiếm đường Sakakibara tại Kurumaraka ở Đông kinh. Một đòn biểu diễn của Sakakibara là dùng kiếm bừa đôi một chiếc mũ sắt trước sự hiện diện của Hoàng đế Meiji tại tư thất của Hoàng thân Fushimi vào năm 1887, chứng tỏ rằng những kiếm sĩ như vậy có liên quan với chính phủ.

Người ta dễ dàng ý thức được những ý nghĩ sâu kín của quần chúng khi bước vào thế kỷ 20 và xét lại ba mươi năm quá, khoảng thời gian Phục hưng của triều đại Meiji đã hoàn toàn biến đổi nước Nhật. Sau khi lãnh chúa Tokugawa sụp đổ, chính phủ Meiji mới đã bãi bỏ hệ thống cũ, và cả nước chú tâm vào việc hấp thụ nền văn hóa mới của các quốc gia Tây phương tân tiến. Những phong tục xã hội, cung cách, giáo dục, và hệ thống giai cấp đã hoàn toàn thay đổi. Giới hiệp sĩ, tầng lớp tạo thành giai cấp trung lưu và dẫn đạo quần chúng, đã bị xóa bỏ. Trong lý thuyết, ít nhất, hiến pháp Meiji đã sớm mang lại một sự bình đẳng chưa hề có trước đây.

Giới hiệp sĩ bắt buộc phải tìm việc khác để sinh sống. Một số kiếm việc làm; những người khác tiếp tục việc giáo dục của họ, chú trọng vào việc học hỏi những kiến thức của Tây phương. Một số khác vẫn gia nhập các lực lượng quân sự của chính quyền mới hoặc xoay qua kiếm việc làm bên lực lượng cảnh sát. Chỉ có một số rất ít tiếp tục theo đuổi hay duy trì các ngành võ thuật của nước Nhật thời phong kiến. Với sự phục hưng, mọi người trở nên say mê văn hóa Tây phương đến nỗi không còn ai, trừ một ít kiếm sư và vài người bảo tồn truyền thống, còn giữ lòng yêu mến những phong tục cổ bồng nhiên bị người ta chê là cổ hủ và lỗi thời. Chỉ có một số ít, như đã nói, còn tin tưởng rằng môn kim đạo là cách tập luyện thể xác và tinh thần tuyệt diệu nhất và họ đã hoan nghênh môn kiếm đạo, lấy làm một môn thể thao trong hệ thống giáo dục mới.

Ngày 11 tháng 11 năm 1909, tại trường Đại học Đông kinh, tổng cuộc kiếm đạo đại học đầu tiên được thành lập. Người lo lắng cho tổng cuộc sinh viên này là Noboru Watanabé, người sau này được bầu làm đệ nhất chủ tịch Tổng cuộc kiếm đạo Đại học Nhật bản. Năm 1928 một nhóm kiếm đạo khác được thành lập và tổ chức thành một tổng cuộc. Sau đó cũng cùng năm Tổng cuộc kiếm đạo Nhật bản được chính thức thành lập. Tổng cuộc quốc gia này ban tư cách hội viên cho tất cả các kiếm đường nhà nghề cũng như tài tử và cho bất cứ kiếm sinh nào đã qua một kỳ sát hạch tại một kiếm đường. Theo lời yêu cầu của các kiếm sư trong Tổng cuộc, Tổng cuộc sẽ ban cho kiếm sinh một đẳng cấp (dan). Mục đích chính của Tổng cuộc là tổ chức các kỳ

Cây kiếm gỗ, các bộ phận, dùng thế kiếm thật để tránh những tai nạn phân thân nát thịt trong khi tập luyện.

thì hàng năm và ban đẳng cấp kiếm đạo, đồng thời thanh tra việc dạy dỗ trong các kiếm đường. Nguyên tắc hướng đạo của Tổng cuộc là đưa những lý tưởng của kiếm đạo lên hàng quốc gia và quốc tế.

Vị đệ nhất chủ tịch của Tổng cuộc kiếm đạo Nhật bản là Masataro Fukuda, người giữ chức này gần hai mươi năm. Dưới sự lãnh đạo của Chủ tịch Fukuda, Tổng cuộc đã ban nhiều đẳng cấp đặc biệt căn cứ trên những lời yêu cầu đặc biệt.

Về điểm này, tưởng nên nói qua về đẳng cấp trong kiếm đạo. Bảng sau đây trình bày số đẳng cấp ở trên càng cao, judan hay đệ thập đẳng là cao nhất.

ĐANG CẤP KIẾM ĐẠO :

- JUDAN : đệ thập đẳng
- KUDAN : đệ cửu đẳng
- HACHIDAN , đệ bát đẳng
- SHICHIDAN : đệ thất đẳng
- ROKUDAN : đệ lục đẳng
- GODAN : đệ ngũ đẳng
- YODAN : đệ tứ đẳng
- SANDAN : đệ tam đẳng
- NIDAN : đệ nhị đẳng
- SHODAN : đệ nhất đẳng.

Người mới học Kiếm đạo phải tiến dần qua một loạt 6 cấp (*Kyu*) trên khi được thi lên đệ nhất đẳng. Người ấy được mang cấp sáu và tiến dần lên cấp 1, sự tiến bộ của kiếm sinh tùy thuộc nhiều yếu tố và những sự đòi hỏi của kiếm đường.

Trong nền Kiếm đạo hiện tại, muốn qua hết 6 cấp ấy ở đâu cũng vậy phải mất từ hai đến năm năm trước khi một hội đồng Kiếm sư chấp nhận cho thi lên đệ nhất đẳng. Cần phải nói rằng mỗi kiếm sinh được xếp hạng bằng cấp hay đẳng và tuổi tác, chiều cao, sức nặng, hay địa vị ngoài đời ít có ảnh hưởng trong việc thăng đẳng cấp. Không có đẳng cấp danh dự nào trong môn Kiếm đạo, và những đẳng đặc biệt trong đó các kiếm sĩ được ban cho những tước hiệu đặc biệt đó là những đẳng từ 4 tới 6, người kiếm sĩ sẽ được gọi là *renshi*, và từ 8 tới 10, gọi là *hanshi*. Để đạt được những vinh dự như vậy, người kiếm sĩ phải đưa ra một vài công lnh nghiên cứu và qua một kỳ sát hạch.

Vẫn còn những đối thủ xuất sắc của môn Kiếm đạo tại Nhật, những người đã chứng kiến sự thay đổi từ cây kiếm thật đến cây kiếm gỗ. Năm người trong số đó là những tay kiếm cừ khôi sau đây :

Người thứ nhất là Kyutaro Takahashi, sinh tại Himeji, hạt Hyogo, năm 1858, gia đình ông qua bao thế hệ đều phụng sự với tư cách là kiếm sư của dòng họ Sakai, tộc Himeji. Dù đã ngoại cử tuần, ông Takahashi vẫn tiếp tục truyền dạy những đ ông kiếm trác tuyệt của chi phái Mugai-ryu tại Kiếm đường của mình, hạt Hyogo.

Shigeyoshi Takano (1877-1957) là một kiếm sinh của kiếm đường Mito Tobukan và sau đó trở thành một cao thủ phái Itto-ryu. Trong một trận đấu trước sự hiện diện của Hoàng đế Hirohito, Takano bị Moriji Mochida đánh bại vào trận chung kết trong ngày.

Kinnosuke Ogawa (1884) bắt đầu học kiếm tại hạt Aichi, theo một chi phái gọi là Hokushin Itto-ryu và sau đó kết hợp với phái B tokukai tại Đông kinh. Ông được chỉ định làm kiếm sư tại Trường

Có lẽ người anh hùng thân yêu nhất của Nhật Bản là hiệp sĩ Miyamoto Musashi, người mà các chiến công hiển hách và lòng can trường đáng nể đã làm cho các thi sĩ không tiếc lời ca tụng. Hình trên là tài tử Toshiro Mifune trong vai Hiệp sĩ, trong phim «Hiệp sĩ can trường» đã từng chiếu ở Saigon.

Võ học và năm 1908 trở nên một tay kiếm cừ khôi. Ông là một trong những người tích cực nâng đỡ ngành Kiếm đạo Nhật.

Tại hạt Gumma, Zensaku Mochida bắt đầu dạy người con trai của ông tên là Moriji những đòn đẹp của kiếm đạo ngay từ thời người con còn thơ ấu. Moriji Mochida (1885—) bắt đầu học kiếm đạo tại trường khi ghi tên theo học kiếm đường Bujutsu Kyoin Yoseijo (Trường huấn luyện kiếm đạo) năm 1907. Ông được Sở Cảnh Sát hạt Chiba và sau đó phân bộ kiếm đạo của trường Cao đẳng Sư phạm mời làm việc. Năm 1929, trước sự hiện diện của Hoàng đế Hirohito, ông thắng giải vô địch kiếm đạo toàn quốc. Hiện tại, ông là lãnh tụ của kiếm đường Myogi ở Đông kinh và còn cộng tác với Sở Cảnh Sát kinh đô. Đã từ lâu ông vẫn là người bình vực cho

môn kiếm đạo và nhiệt tình giúp đỡ Goro Saimura và Kinnosuke Ogawa trong những cố gắng của họ làm cho môn kiếm đạo trở thành một ngành quốc võ. Tháng 11 năm 1961, Thủ tướng Hayato Ikeda trao tặng ông Huân chương văn hóa.

Goro Saimura (1887 —), người hạt Fukuoka, làm kiếm sư tại trường trung học Miyazaki ở Kyushu. Năm 1916, ông làm kiếm sư cho sở Cảnh sát kinh đô, và tại trường Đại học Waseda.

Dưới sự lãnh đạo của những tay kiếm lỗi lạc này, kiếm đạo không những chỉ nảy nở trong nước Nhật mà còn ở nhiều quốc gia khác. Đã có nhiều trận tranh giải toàn đội giữa Hoa kỳ và Nhật bản. Các sinh viên trường Đại học Waseda, chẳng hạn, đã viếng thăm Hoa kỳ đã đi chu du khắp nước

✦ xem tiếp trang 16

CUỘC NỔI DẬY CỦA GIỚI ĐÔ VẬT SUMO

(Tiếp theo kỳ trước)

Có tiếng thềm thì rồi một ngọn đèn lồng được thắp sáng và đưa lên cao. Khi đã nhận ra diện mạo của Thái tử Hakimoto, đám đông như nín thở và quì xuống tuân phục. Đầu vẫn cúi thấp, người không lơ quì gối, tâu : «Ngài có thể tuyên dụng chúng tôi để phụng sự ngài».

Hakimoto thuật lại kế hoạch của bọn phản phúc nhằm khuynh loát Hoàng gia mà chàng đã tình cờ nghe được. «Sau lưng cường quyền là kẻ lãnh đạo — không phải là tên thủ lĩnh đội vệ binh, cũng không phải là quan tể tướng cận thần, mà chính là kẻ lãnh đạo giới đô vật Sumo Tomaketsu Hayato...»

«Chúng tôi biết hẳn rồi», viên đầu mục thị

xã nói. «Hắn đã chiêu mộ tất cả lớp trai tráng của chúng tôi, nuôi thúc cho chúng nó béo phệ như ngựa rồi giết chúng đi...»

«Nhưng tôi trốn thoát được», người giềng già nói, tên chàng là Nomi-no-sukune. «Tôi đã ẩn náu nơi vùng đồi núi, không phải vì khiếp sợ, nhưng để chờ dịp phục thù. Nếu tôi được dịp đấu với bọn đô vật sumo, tôi sẽ thắng chúng chắc chắn».

Hakimoto kinh ngạc. «Thái tử không biết sự thật sao ?» Nomi-no-sukune hỏi. «Tên võ sĩ sumo đảm lược của ngài đã bắt các tay sumo qua một kỳ huấn luyện, dạy cho chúng những ngón nghề hạ đẳng đến nỗi bề ngoài thì trông họ cũng hào nháng can trường lắm đấy, nhưng một khi hẳn

đã xử dụng những bí thuật đồ vật tân kỳ nhất, hẳn sẽ khuất phục bọn kia thật dễ dàng, và như vậy, hẳn cứ tiếp tục giữ ngôi lãnh tụ.»

«Nhưng tại sao các tay đồ vật khác lại theo hẳn ? Tại sao họ hứa nôi dậy dưới quyền lãnh đạo của hẳn ?».

«Họ bị lừa dối,» Nomi-no-sukune đáp. « Họ chẳng bao giờ nhìn thấy bạn hữu họ bị thảm bại. Hẳn chỉ nói với họ rằng các võ sĩ sumo kia nhờ gọi ơn mưa móc của Hoàng đế đã được gửi đi an dưỡng tại một doanh trại đặc biệt, nhưng doanh trại đó không hề có. Những kẻ đó đã đấu đến chết.»

« Làm sao anh biết được điều đó ? » Hakimoto hỏi.

«Tôi đã thưa với ngài rằng tôi trốn thoát được. Tôi đã bị bắt và bị tên thủ lĩnh sumo đó chỉ dạy những qui luật sumo sai lầm, nhưng kịp trước lúc bước vào chiếu để đấu với tên thủ lĩnh, tôi lén ra ngoài, ném tung hai tên vệ binh và tẩu thoát. Tôi không gồm tên sumo đó đâu, vì tôi có những quyền pháp riêng để đương cự lại hẳn, nhưng tôi phải trốn thoát để tiết lộ sự thật tại nghe mắt thấy cho tất cả những ai muốn đăng vào hàng ngũ sumo.»

«Anh đã thấy gì ?» Musubitaka hỏi.

«Tôi thấy cảnh giết chóc.»

Hakimoto lắng tai nghe chàng không hề vén màn bí mật về những đòn phép thâm độc của gã sumo độc đoán họ.

«Mỗi võ sĩ đều được cung cấp cơm rượu thỏa thuê, ăn uống phè phỡn, buổi tối còn có gái đề tiêu sầu... Họ được dọn ăn đủ các thức ngon vật lạ cốt làm cho họ béo phì và lười biếng sau khi luyện tập. Họ còn được kích thích tánh tự phụ, hợm hình, sống giữa một không khí an toàn giả tạo... Họ sớm trở thành những con bò mập béo sẵn sàng cho lò thịt.»

NHỮNG CHIÊU THỨC ĐA HIỆU

Nomi-no-sukune phác họa tất cả vốn kiến thức của chàng, «Tôi không chú trọng mấy đến

môn đồ vật này, vì tôi đã tìm ra những chiêu pháp mới hữu hiệu hơn để hạ địch thủ. Với những chiêu pháp đó, người chiến sĩ có thể hạ thương, tước khí giới, hay nếu muốn, hạ sát địch thủ một cách dễ dàng.»

«Đó là một nhu thuật,» viên thị trưởng hơn hờ nói, «Tôi đã gặp người này và chàng đã truyền dạy bí thuật đó cho tất cả chúng tôi.»

Hakimoto cười. «Tốt lắm,» chàng nói hơi có vẻ châm biếm. «Thưa ngài thị trưởng, ngài là bậc trưởng lão và tôi rất kính trọng tuổi tác của ngài, nhưng ngài có thể biểu dương nghệ thuật đó với tôi được chăng ?»

«Dù với tất cả lòng kính trọng Thái tử, Ngài thị trưởng vẫn có thể làm vui lòng ngài một cách dễ dàng.» người không hề nói, «Ngài thị trưởng đầu tuổi cao tác lớn, nhưng ngài thật là bậc khôn ngoan và thâm nhuần nghệ thuật này một cách tuyệt diệu.»

«Vậy thì, xin ngài hãy chứng tỏ cho ta xem đi.» Vừa nói, Thái tử vừa xiết chặt lấy cổ ông già. Viên thị trưởng run người xuống, kéo hai bàn tay Thái tử theo mình rồi tung chàng đi. «Ái chà !» Thái tử Hakimoto hét lên vừa lúc chàng rơi nhẹ vào vòng tay chờ sẵn của Nomi-no-sukune. Musubitaka muốn nín thở. Hakimoto hiểu rằng chàng đã gặp được người hạ Tomaket-su Hayato.

«Chúng ta phải đi ngay bây giờ,» Hakimoto truyền lệnh. «Tất cả mọi người sẵn sàng phò vua phải lên ngựa ngay lập tức, còn anh, Nomi-no-sukune, anh đi với tôi. Musubitaka, bạn hãy ở lại giúp nhân dân thị trấn tập trung lực lượng. Giữa lúc yến tiệc còn tưng bừng, chúng ta sẽ giúp chúng phải chấm dứt.»

«Nhưng thưa Thái tử,» Musubitaka tâu. «Chúng ta đã mất nhiều thì giờ rồi. Chắc hẳn lúc này buổi tiệc không còn tiếp tục nữa...» «Lắm khi yến tiệc kéo dài tưng bừng trong nhiều giờ. Có thể lắm chúng ta sẽ kết liễu vụ này trước lúc bữa tiệc trào dâng đến độ hoang toàng như một bông hoa anh đào nở hết cánh.»

Trên hai thớt ngựa nhanh nhứt, chàng chiến

sỹ không lờ và vị Hoàng cung thái tử trẻ tuổi dong ruổi về Hoàng cung tại Đông Kinh. Hakimoto ra lệnh mở cổng và phi thẳng về phía Tàu ngựa, ra lệnh cho «khám phá» của chàng xuống ngựa theo chàng băng qua ngõ hẻm. Xuyên qua bóng tối và những khúc ngoặt của cầu thang bí mật, hai người bước mãi cho tới tận phòng Musubitaka. «Anh nán lại đây» Hakimoto ra lệnh «ta phải trở lại tư phòng, vài phút nữa ta sẽ đón anh ra.»

Bữa tiệc vẫn tiếp diễn. Tomaketsu Hayoto đã đến ngồi chung bàn với vua và quan tể tướng. Cạnh đó viên thủ lĩnh vệ binh đoàn đứng sẵn sàng chờ đợi mọi biến chuyển. Các tay đô vật sumo chờ đến phiên giao đấu. Tiếng cười khoái trá tuôn ra cùng với suối rượu sakê chảy không dứt. Rõ ràng Hoàng đế đang đắm chìm trong hoan lạc. «Trẫm không đồng ý với đấu pháp giết người mà nhà người áp dụng để chiến thắng đối thủ, Hoàng đế phán, nhưng trẫm không chối cãi được ưu điểm rõ rệt của nhà người.»

«Xin Đức Hoàng Thượng chớ quá bận tâm về những cái chết giời bọ của bọn mặt kiếp ấy. Nếu chúng nó theo đúng những nguyên tắc mà kẻ hạ thần đã truyền dạy, chắc chúng sẽ giúp kẻ hạ thần chiến đấu thú vị hơn và do đó, bề hạ sẽ còn thích thú hơn nhiều.»

«Hắn đã kèm giữ được các tên đô vật sumo trong hàng ngũ,» Takaman nói.

«Và bọn này sẽ dè bẹp dân chúng nếu họ nổi dậy.»

«Tại sao họ phải nổi dậy chứ?» Hoàng đế hỏi, «Mỗi khi mà các khanh đã tận diệt những bọn côn đồ hạ tiện những toan chờ cơ hội xúi dục họ.»

«Thưa cha,» Hokimota vừa nói vừa xuống cầu thang đi vào phòng tiệc.

Hoàng đế tròn đôi mắt: «Con làm gì ở đây? ta đã bảo con đi ngủ cơ mà.»

«Thưa Cha, cha phải nghe con đây. Những kẻ này đang âm mưu khuynh đảo cha. Con đã tình cờ nghe được âm của họ trên thang gác và....»

«Chàng tuổi trẻ chắc đang thấy ác mộng rồi,»

Mingata vừa nói vừa xích lại gần Hakito. «Tôi thiết nghĩ nên đem cậu trở lại phòng.»

«Không, những người này âm mưu khuynh đảo hoàng cung tối nay và ép buộc cha phải khuất phục chúng,»

«Không thể như thế được,» Mingata nói. Hắn nhìn chàng tuổi trẻ vừa lúc Tomaketsu Hayato đứng dậy đi ra phía cửa ngoài. Đám võ sỹ dưới quyền chỉ huy của thủ lĩnh tràn vào phòng.

«Họ ra tay phá hoại những gì mà phụ vương đã xây dựng. Nhân dân đang phản nộ nổi dậy vì những đạo luật thuế khóa có ấn ký của cha.»

«Thuế khóa à? Ta chẳng hề ký một đạo luật gì về thuế khóa năm nay cả.»

«Phải, Muôn tâu thánh thượng, Ngài Quã đã ký một đạo luật thuế khóa.»

«Năm nay dân chúng bị mất mùa,» Hakimoto nói «và họ bất mãn vì nghĩ rằng cha chẳng quan tâm gì đến điều này.»

«Ta đã ký một đạo luật về thuế khóa à?» Hoàng đế nổi trận lôi đình.

«Ta chẳng bao giờ ký một đạo luật như thế cả. Cuộc nổi loạn này là nghĩa lý gì?»

Bọn võ sỹ sumo khởi sự tiến lại gần vua. «Được lắm,» Mingata nói, «bây giờ ngài phải biết rằng không còn cách nào hơn là ngài phải chấp nhận những điều kiện của chúng tôi.»

Trước lời tuyên bố đó, Nhà vua càng giận dữ hơn nữa. «Ta sẽ xử tử bọn người vì tội phản bội này.»

«Khoan đã!» Hakimoto hét bọn võ sỹ sumo. «Các bạn tự cho mình là các đại tráng sỹ, nhưng nào các bạn có biết đâu anh em các bạn đã lần lượt chịu huấn luyện một cách ngu xuẩn và thiệt mạng dưới tay Tomaketsu Hayato. Ta có thể đưa ra một người sẽ không chiến bại trước tên tự nhận là kẻ vô địch này.»

Bọn sumo lắng tai nghe. Mingata kêu gọi: «Bắt hắn đi.»

Hoàng đế ngồi phục xuống, đầu đón khi thấy rõ bọn cận thần tín cẩn đã trở mặt phản phúc và con trai của Người, một đứa trẻ mà Người coi

như chưa biết gì về ý thức trách nhiệm đã đến tiếp cứu mình.

«Ta sẽ tiêu diệt kẻ ấy,» Tomaketsu Hayato cười ngạo nghễ.

Hakimoto, có Takaman kèm sát một bên, rảo bước về gian phòng có Nomi-no-sukune đang chờ đợi. Người khổng lồ, vương thẳng tấm thân cao gần hai thước rưỡi của mình, lẫm liệt bước ra...

Tomaketsu nhận ra chàng ngay. «Ha Ha! thắng này hôm trước bỏ trốn ta đây. Hắn là một môn sinh của ta mà.»

Bon sumo cười ồ lên làm rung rinh những thốt bụng nhưng nhúc nhỡ. Khi tiến đến giữa phòng Nomi-no-sukune phủ phục trước Hoàng đế: «Tâu Bệ hạ, kẻ hạ thần sẽ giao đấu với người này nếu Bệ hạ ban lệnh.»

«Ta ban lệnh đó, người hãy giao đấu đi» Takaman nói.

«Kẻ hạ thần chờ lệnh của Bệ hạ» người khổng lồ tâu cùng Hoàng đế.

Mắt nhắm lệ và vẫn còn bàng hoàng vì biến cố buổi tối, đức vua cho lệnh.

Người khổng lồ chưa kịp đứng dậy, một ngọn cước trời giáng của gã võ sĩ sumo đã chém mạnh vào hàm khiến chàng lao đảo. Tên sumo nhào vào đối thủ nhưng Nomi-no-sukune đã lặn người đi, Tomaketsu ngã sấp mặt xuống đất. Người khổng lồ thoát bộ và chờ đợi cho tên sumo đứng dậy, rồi dốc toàn lực, chàng nhào đến ghì chặt vai đối thủ, xoắn lấy người hắn, lòn chân giữa đôi chân tên vô địch béo ị... Chàng lao người mình đi ném Tomaketsu Hayato như sấm sét xuống sàn nhà. Bọn samo đứng há hốc mồm trước cảnh tượng đó, vì bọn chúng chưa bao giờ chứng kiến cảnh tôn sư của chúng bị thắng lướt như vậy.

Tomaketsu lại chỗi dậy, mắt hắn toé lửa căm thù, hắn lao mạnh về phía người khổng lồ, ra tay nhanh như chớp, nhưng người khổng lồ đã ghì chặt được cánh tay hắn. Khẽ vận hông, chàng tung khối thịt thô bỉ ấy lên khỏi đầu. Rồi Nomi-no-sukune nhảy lên tấm thân béo ụ của địch thủ và khởi sự siết cổ hắn càng lúc càng chặt hơn mãi

đến lúc hắn không còn kêu được nữa.

Các võ sĩ Sumo đứng quanh đó khởi nghi ngờ về cái gọi là vai trò thủ lĩnh của thầy chúng. Nếu con người lạ lùng này—với những phương pháp dị kỳ của chàng—đã tặng cho tôn sư của chúng một trận nên thân như thế, và nếu những lời tiết lộ của vị Đồng cung thái tử rằng chúng đã bị huấn luyện sai lạc là đúng thì, chúng nghĩ, chúng gặp phải điều không may rồi.

Gã vô địch húng hắng rồi lặn vòng người dậy, đâm vũ bảo vào Nomi-no-sukune ở dưới. Cát khối thân thể nặng nề quá mức của gã sumo đã đè lên thì khó lòng thoát ra được. Nhưng vừa khi Tomaketsu khẽ xoay người đè búa những cú đâm tàn nhẫn vào mặt Nomi-no-sukune, thì người khổng lồ đã lợi dụng giây phút phù du đó thoát khỏi vòng cương toả và đẩy gã sumo ra ngoài.

Gã đô vật sĩ vĩ đại kiểm cách đứng dậy, hơi trở hồng hộc, mồ hôi vã ra như tắm, hắn đứng sững nhìn trang hiệp sĩ đang đứng vững chãi như Thái sơn trước mặt. Hoàng đế mãi mê theo dõi mọi diễn tiến, quên hẳn lúc ngài sắp bị bắt giữ, đám quan khách đến dự tiệc đứng ngạc nhiên như trời trồng. Bọn võ sĩ Sumo len lỏi vào đám khán giả, giữa lúc tên thủ lĩnh của chúng đang cố gắng tìm hiểu dấu pháp kỳ dị mà người khổng lồ đã thi thố để tìm hãm hắn. Đối thủ của hắn có vẻ như đang chơi trò «thủ thế», lợi dụng chính sức mạnh của địch thủ để chống lại địch thủ, chỉ tung ra những đòn ném khi bị tấn công. Tên võ sĩ Sumo tiến thận trọng về phía con người cao lớn lạ lùng đó, rồi thì, như nháy mắt, hắn nhào vào siết thật chặt lấy bụng đối thủ... chặt hơn nữa. Người khổng lồ thở hồn hèn và cảm thấy đau... Rồi thì, gần như do phản xạ, chàng ngã người xuống đất kéo theo tên Suma, rồi thúc hai chân vào bụng đấu thủ, chàng nhồi tung hắn lên.

Tên đô vật khởi sự đứng dậy, nhưng kẻ «thủ thế» lại mở mắt thêm cho hắn về dấu pháp độc đáo của chàng bằng cú đá dữ dội vào cằm... Ngọn cước này làm tên Sumo giận dữ trở lại. Hắn đứng dậy nhanh lạ lùng với truyền thống Sumo, hắn lao người vào đối thủ để vừa vận lãnh một cú đá thần sầu khiến hắn ngã bẹp đi... Tên Sumo không tài nào lường trước được cú tấn công ác

liệt này, thân thể hần đau như dần, hần giật này người, mình dần sát xuống sàn nhà, lăn qua lộn lại. Khi bước ngang qua người hần, người không lờ chỉ kịp nghe vài tiếng thở dốc của kẻ chiến bại rồi hết. Tomaketsn Hayatu đã chết.

Bọn sumo nhìn quanh cầu cứu. Chúng không biết có nên phục tùng cái lệnh mà tên vô địch thảm bại đã ủng hộ đó nữa không.

«Tâu Bệ hạ, Ngài chưa thắng đâu,» Takaman hét lên, «mọi người trong phòng này có dịp để ủng hộ ta hay ủng hộ Bệ hạ. Tôi báo trước cho ngài hay rằng những võ sĩ này có đủ sức để thực hiện bất cứ cuộc chống đối nào.»

Hoàng đế nhìn bọn phản bội, «Các người sẽ chết hết!» Ngài gọi: «Vệ binh đâu!» đám vệ binh tiến vào phòng. «Các người phò vua hay về phe Takaman và Mینگata?»

Hakimoto nói: «Trước khi các bạn trả lời, các bạn nên nhìn quanh mình. Các bạn thấy đó, Musubitaka, bạn tôi, và một đoàn dân đông đang tiến qua nội sảnh. Họ là nhân dân thị trấn Kamakura và tất cả đã được huấn luyện thuần thực như chàng không lồ đắc thắng đây. Họ sẵn sàng bảo vệ Vua bằng tính mạng của họ hay tính mạng của chính các bạn!»

Yên lặng. Hoàng đế truyền lệnh: «Bắt chúng đi. Vệ binh tóm lấy bọn phản bội và xô chúng ra khỏi phòng. Musubitaka được chỉ định giữ chức thủ lĩnh vệ binh đoàn, và Hakimoto trở nên kẻ thân tín nhất của vua trong chức vị Tể tướng triều đình.

Bọn võ sĩ sumo cúi đầu. Một người nói «Chúng tôi sẵn sàng phò vua. Xin hãy tha thứ cho lòng nghi ngờ của chúng tôi, xin thu dụng chúng tôi trở lại để phục vụ ngài.»

Nhà vua, với Thái tử bên cạnh, tuyên bố một kỷ nguyên mới mở ra cho dân tộc Nhật, kỷ nguyên khai sinh ra một ngành võ thuật, môn võ tiền phong của Nhu đạo và Nhu thuật (jijitsu) ngày nay...

KIẾM ĐẠO

(Tiếp theo trang 12)

Nhật năm 1940. Năm 1955 một nhóm sinh viên trường Đại học Meiji gặp các đội trên bờ biển phía Tây Hoa kỳ. Tháng 11 năm 1956, một đội kiếm sinh Hoa kỳ dưới quyền lãnh đạo của Torao Mori¹ (hachidan) và Yutaka Kubota (godan) rời Hoa kỳ đi viếng thăm thiện chí 4 tuần tại Nhật. Đội này gặp các đội của Nhật tại Đông kinh, Yokohama, và Osaka trong suốt cuộc viếng thăm.

Mùa hè năm 1957, một đội kiếm đạo 30 người gồm các sinh viên của các trường Đại học toàn quốc Nhật lựa chọn từ các trường Đại học khắp nước Nhật đã sang Hoa kỳ để giao đấu kiếm đạo và cũng để so kiếm thử tài tại một trận Mỹ - Nhật ở trường Đại học Long Beach ngày 24 tháng 8.

Đội này do Giichi Maruyama, thuộc khối nhân viên trường Đại học Hosei hướng dẫn; Eiichi Kijima, thuộc trường Đại học Keio; Masataka Inoue, hội đồng địa phương Osaka; và Junzo Sasamori. Năm 1960 bốn kiếm sĩ đệ thất đẳng (shichidan) thuộc Tổng cuộc Kiếm đạo Nhật bản - Ichibara, Ogata, Dura và Matsubara - viếng thăm các kiếm đường Hoa kỳ và tại trường Đại học Tiểu bang Long Beach, làm cho khán giả rung mình trước tài nghệ tuyệt luân của họ.

Ngày nay, Kiếm đạo là một ngành thể thao tân tiến tại Nhật với những nhà lãnh đạo như các Nghị viên Tokutaro Kimura và Toshio Watanabe, và ở Hoa kỳ với những kiếm sĩ tài danh như Torao Mori và Yutaka Kubota, cũng như những người khác đã nhận thấy Kiếm đạo là một lối sống mới.

Hiện tại, Kiếm đạo là một môn học nhiệm ý tại các trường trung học ở Nhật. Những đội Kiếm đạo Đại học gặp nhau trong các cuộc tranh giải vô địch hàng năm, cá nhân cũng như toàn đội. Mỗi năm không dưới 12 giải vô địch được tổ chức. Với Ba-tây và nhiều quốc gia khác, chẳng hạn như Hoa kỳ, càng ngày càng ưa thích môn Kiếm đạo, có lẽ một ngày gần đây những cuộc tranh giải vô địch quốc tế hàng năm sẽ được tổ chức, qui tụ các tay kiếm lỗi lạc từ bốn chân trời đổ về gặp nhau trong tiếng hét hải hùng và trong tinh anh em ruột thịt...

KỲ TỚI: Các đoàn thể ác liệt của môn Kiếm đạo Nhật bản.

Phòng vấn

Thanh Thiệu Niên với PHONG TRÀO VÕ THUẬT

● TRẦN THẾ THỦY thực hiện

Họ tên PHẠM HỮU DŨNG năm sinh : 1951

Trình độ học vấn : đệ II Hưng Đạo nghề nghiệp : học sinh

Võ phái đang theo học : Võ vi nam (đai vàng)
võ đường : Hùng Vương (đường Sư Vạn Hạnh)

Thời gian học võ : từ 12-1968

H : Cơ hội nào đưa anh làm quen với võ thuật, nói riêng là Vovinam ?

Đ : Khi chưa học võ thì tôi chưa nghĩ đến môn võ nào cả, nhưng khi thấy Vovinam biểu diễn, tôi nhận ra có nhiều đòn thế thích hợp và dễ tâm từ đó.

H : Như vậy Vovinam thật lý tưởng cho anh chứ gì ?

Đ : Thật ra thì cái nào cũng thích cả, nhưng tôi nguyện theo Vovinam trước cho dễ luyện tập các môn khác. Cũng như trước mình học chữ Việt sau học chữ ngoại quốc vậy mà

H : Như vậy thì động lực nào đã thúc đẩy anh đi học võ ?

Đ : Khi đã xem biểu diễn xong tôi muốn đi học võ liền. Tuy nhiên trước đó tôi cũng có đọc sách viết về Vovinam, và có lẽ cũng là nguyên nhân.

III. H : Mục đích học võ của anh để làm gì vậy ?

Đ : Ngày đầu tiên khi mới vào nhập môn thì chỉ có mục đích là tự vệ.

H : Nhưng sau này thì khác chứ gì ?

Đ : Vâng, đúng vậy, vì khi đã thấm nhuần được tinh thần võ đạo rồi thì mục đích của Vovinam là tạo một thân thể khỏe, linh thần sáng suốt, trí tuệ minh mẫn. Hơn nữa học võ Vovinam còn để giúp ích cho Quốc gia.

IV H : Lúc anh quyết định học võ Vovinam anh có chọn lựa kỹ không ?

Đ : Sở dĩ tôi chọn Vovinam vì nó thích hợp với thể chất và mang nhiều dân tộc tính.

V H : Công việc theo đuổi võ thuật của anh có trở ngại gì cho cuộc sống của anh không ?

Đ : Có lẽ là không vì mỗi tuần chỉ học tiếng đồng hồ chia làm 3 ngày.

H : Có trở ngại cho công việc học ở trường không ?

Đ : Cũng không có gì anh ạ, vì như anh thấy thì giờ như vậy cũng không nhiều nhồi gì.

VI H : Ý nguyện của anh thế nào khi anh đã đạt đến một trình độ cao về võ ?

Đ : Tôi hiện thời là huấn luyện viên. Ý nguyện của tôi là làm sao đạt đến một mức khá khá để sau này phổ biến cho thanh thiếu niên Việt Nam đều biết, và ước vọng nữa là muốn giữ nước Việt bằng võ Việt.

VII H : Quan niệm của anh về võ thuật thế nào ?

Đ : Từ khi thấm nhuần võ đạo, tôi nghĩ võ thuật là một phương tiện làm cho con người trở nên hiểu biết lẽ sống, yêu đời.

VIII H : Đối với anh võ thuật có giúp ích gì cho xã hội và quốc gia không ?

Đ : Lễ dĩ nhiên, như chúng ta thấy Nhựt Bản có tinh thần ái quốc cao, sẵn sàng hy sinh vì quốc gia dân tộc, tôi nghĩ toàn thể người Việt Nam biết võ Việt Nam thì chúng ta sẽ có một tinh thần yêu nước thiết tha.

H : Đó là về phương diện quốc gia, còn đối với xã hội anh có thấy gì không ?

Đ : Học Vovinam chúng ta thấy gần gũi với xã hội, chẳng hạn những nỗi đau khổ do chiến tranh gây ra, nhờ học, Vovinam, sống trong đoàn thể Vovinam mới có những ngày đi cứu trợ có dịp giúp đỡ đồng bào.

Họ tên : HUỖNH ANH HOA năm sinh : 1949

Trình độ học vấn : đại học được khoa năm thứ 4 nghề nghiệp : sinh viên

Môn phái đang theo học : Hiệp khí đạo Võ đường : Thiên tâm (Phan thanh Giản S.g)

Thời gian học võ : từ 6-1967 (đai nâu)

H : Đây là câu hỏi đầu tiên, xin cô cho biết cơ hội nào đã đưa cô làm quen với Hiệp khí đạo ?

Đ : Cơ hội đó là do tôi có một người bạn gái quen thân với gia đình giới thiệu lại.

H : Chắc cô bạn đó cũng đã học qua võ đường này rồi chứ ?

Đ : Vâng.

H : Động lực nào đã thúc đẩy cô đi học võ vậy ?

Đ : Ba má tôi cho rằng học võ để biết tự vệ.

H : Vậy là gia đình cô rất bằng lòng và khuyến khích cô đi học võ ?

Đ : Vâng, đúng vậy.

H : Chắc hẳn cô học võ là vì một mục đích nào đó chứ ?

Đ : Thứ nhất là tự vệ, sau nữa đỡ khỏi vụng về.

H : Cô đã chọn lựa kỹ chưa khi chấp nhận Hiệp khí đạo ?

Đ : Có chứ anh, mình chọn Hiệp khí đạo bởi vì Hiệp khí đạo tương đối nhẹ nhàng, rất hợp với phụ nữ.

H : Thời gian cô đi học võ đây có làm trở ngại gì cho công việc thường ngày ở nhà không ?

Đ : Có lúc trùng giờ Cours ở trường hoặc mùa thi bắt buộc phải nghỉ rồi đó.

H : Còn trở ngại tương lai, cô đã nghĩ đến chưa ?

Đ : Cũng không có gì cả, bởi vì môn võ này chuyên thủ nhiều hơn, vậy có làm phiền ai đâu.

H : Tuy nhiên các chàng thích tán tỉnh vẫn «ngại» các cô «cao thủ» lắm.

Đ : (cười) Không đến nỗi đâu anh.

H : Ý nguyện của cô thế nào khi cô đã đạt đến một trình độ kỹ thuật cao về môn này ?

Đ : Được trở thành huấn luyện viên ở võ đường này cũng hay rồi.

H : Quan niệm của cô thế nào về võ thuật ?

Đ : Võ thuật làm mình biết gò bó theo một kỷ luật nào đó, nhất là phương diện có thể. Đôi khi cũng làm nảy sinh được tình bạn.

H : Cô thấy võ thuật giúp ích gì cho xã hội và quốc gia không ?

Đ : Không giúp ích tại sao quân đội lại học võ ?

H : Cô muốn nói về phương diện quốc gia chứ, thế còn xã hội thì sao ?

Đ : Nếu mình biết đem thì giờ rảnh học võ thì hữu ích nhiều cho cả hai phương diện : cá nhân và xã hội. Anh có thấy không.

H : Vâng, rất đồng ý.

Họ tên : PHẠM ĐÌNH THANH năm sinh : 1951

Trình độ học vấn : đệ II Cao Thắng nghề nghiệp : học sinh

Môn phái đang theo học : Thiếu lâm Võ đường Trung Sơn (Trần Khánh Dư Tân Định)

Thời gian : từ tháng 3-1966 (Hồng đai II đẳng)

H : Cơ hội nào đưa anh làm quen với võ thuật ?

Đ : Lúc nhỏ đi học tôi có quen với một người bạn, và cũng đã xem qua Vovinam biểu diễn, và các môn phái khác thấy không hợp. Sau đó tôi nhờ một người bạn giới thiệu đến võ đường này.

H : Anh có biết mục đích học võ để làm gì không ?

Đ : Lúc đầu là để tự vệ, sau là giúp đỡ người khác, và cuối cùng là gìn giữ nền võ cổ truyền.

H : Anh có chọn lựa kỹ chưa khi quyết định nhập môn võ đường này ?

Đ : Có chọn kỹ, thấy thích hợp nên học.

H : Tại sao anh lại chọn võ phái này. Anh có thể cho biết được không ?

Đ : Tôi thấy các môn phái khác công phá ồ ạt, có khi dùng đòn chân cao quá, hoặc nhu quá.

H : Trong lúc theo đuổi võ nghệ có gì trở ngại cho anh không ?

Đ : Cũng đôi chút thôi, chẳng hạn như tập nhiều thì mệt về nhà không học bài được.

H : Ý nguyện anh thế nào khi anh đã có một trình độ căn bản về võ thuật ?

Đ : Tôi sẽ nghiên cứu các bài quyền, trau dồi riêng cho cá nhân tôi, rồi phổ biến đến mọi người.

H : Quan niệm của anh về võ thuật ra sao ? Chẳng hạn có người bảo võ thuật không thiết yếu cho đời sống lắm.

Đ : Thật ra cũng quan trọng đấy nhưng không thiết yếu. Tuy nhiên khi mình đã tập luyện quen tay quen chân rồi đó nếu bỏ đi cũng thấy nhớ.

H : Anh có nghĩ rằng biết võ nhiều làm cho người đâm ra ngạo mạn không ?

Đ : Như thế là sai, bởi không phải ngoài đời lúc nào mình cũng xử dụng võ thuật cả, bắt đầu đi lắm mới xài đến.

H : Theo anh thì đây là một thứ «võ tà», vậy anh có cảm nghĩ gì khi anh học võ ta ?

Đ : Điều tôi muốn nói là làm thế nào giữ được tinh thần võ sĩ đạo, bảo tồn tinh hoa đất nước.

H : Anh có nhận thấy võ thuật giúp ích gì cho xã hội và quốc gia không ?

Đ : Ngày xưa thì võ thuật tối quan trọng đối với quốc gia, vì võ thuật dùng để chiến đấu ngoài chiến trường. Ngày nay thì có khác thời nguyên tử chỉ đánh nhau bằng súng đạn nguyên tử thôi, tuy nhiên lúc cận chiến cũng cần tới vậy.

H : Còn về phương diện xã hội thì sao ?

Đ : Đó là mình mong giúp đỡ được kẻ bị hiếp đáp, loại trừ những tệ trạng xã hội. Tuy nhiên, mình chỉ giúp bằng khả năng tối đa của mình thôi chứ không hy sinh mạng sống như hiệp sĩ thời xưa

● **Võ sư TRẦN HỮU HOÀNG**
(Nguyên giáo sư Võ Thuật Việt Nam)
(HỒNG MÔN MINH ĐẠO)
2362 — VẠN KIẾP — GIA ĐỊNH

Bao nhiêu gương sáng đã dành cho người Võ sĩ đạo, xem đây như là kim chỉ nam đã trải qua nhiều thời đại, đề nung đúc bầu máu nóng và lòng ái quốc của người trai Việt.

Qua bao nhiêu lớp phế hưng, bao trò dẫu bề của đất nước Việt nam nhỏ bé này, từ ngàn xưa tổ tiên ta đã thúc đẩy được lòng yêu nước, chỉ bất khuất đề khôi phục lại giang san, viết lên trang sử oai hùng chính là do tinh thần Võ thuật. Chiến lược cổ nhân đã từng dạy: «Một hàng tướng trên tất cả các hàng thượng tướng, là chỉ ngồi tại Kế sách phòng, chưa đưa quân ra ngàn dặm, mà địch đã đầu hàng... Đó mới là hàng tướng, mới có thể quyết định phần nào vận mạng tồn vong cho dân tộc Việt nam nói riêng, và cho cả thế giới nói chung» (Tu sĩ Thanh Quang)

Vì ý nghĩa đó những người đã am hiểu về võ thuật phải phát triển theo một đường lối Tâm đạo đúng cách tránh mọi sự vụ lợi

VÕ SƯ VIẾT

NGHĨ VỀ TINH THẦN VÕ THUẬT VIỆT NAM «NGƯỜI VIỆT HỌC VÕ VIỆT»

- **VÕ THUẬT LÀ GÌ ?**
- **BẢN CHẤT CỦA VÕ THUẬT.**
- **THỰC CHẤT CỦA VÕ THUẬT.**
- **KHÁI NIỆM VỀ MỘT VAI THỂ VÕ CỜ TRUYỀN VIỆT NAM.**

phức tạp, bỏ những việc làm vô ý thức đắm lợi mê danh luôn giữ Tâm hồn cho trong sạch.

— VÕ THUẬT LÀ GÌ ?

Là một phương thức giáo cảm với lòng người, phải xem võ thuật là một Đạo học tối cao ghi sâu vào tâm thức của từng cá nhân đã am hiểu Võ Thuật, vì ý kiến hay cũng vô dụng nếu không truyền bá, truyền bá giỏi cũng vô dụng nếu không có ý kiến hay, không hợp với tình đời và lẽ đạo. Người võ sĩ xa đạo đức sẽ là một con người lạc hậu, bởi lòng tự tôn tự đại để rồi xô mình xuống hố sâu tội lỗi.

— Vẫn không võ văn thành nhu nhược
Võ không văn võ hóa bạo tàn.

Hiện minh hai câu ca dao trên cho ta thấy :

a- Bản chất của Võ thuật

Võ thuật là những gì rất Uyên Chuần tùy theo từng căn cơ của mỗi cá nhân lãnh hội và khả năng tính của người truyền võ.

B) Thực chất của võ thuật

Võ thuật là một đường lối giải quyết những vấn đề nguyên lý sự sống, có liên quan thiết yếu đến hạnh phúc con người, nâng cao mức độ tiến hóa, giúp bất cứ ai có thể tạo cho mình nguồn tự tin để mạnh tiến trên con đường đời, để tự vệ khi lâm nguy, tiêu diệt mọi bất công của những hạng người sâu mọt, căn bã của xã hội đưa con người Võ sĩ đạo đến toàn thiện, toàn mỹ cùng tột của giá trị võ thuật. Võ thuật cũng là con đường sáng nói không cùng, diễn không hết.

Thanh niên Việt nam giờ đây là những người trai hùng, sẵn sàng đổ giòng máu tươi lên lòng đất mẹ. Họ là những anh hùng tạo nên thời thế, cũng chính họ dùng máu để viết lên những trang sử hiện đại, vì họ thâm hiểu rằng nhu nhược và lùi bước không thể có Hòa Bình.

Những người trai nước Vi là những anh hùng bất khuất, chỉ có những người trai Việt thực tâm yêu nước mới tha thiết với Hòa bình. Họ có phải là những Võ Sĩ Đạo không ?

— Đúng vậy.

— Họ là những võ sĩ đạo, biết dùng súng đạn (khoa học hoá), hợp với lòng kiên trì, dũng cảm, tự tin, tự cường, đứng lên hợp mặt giữ gìn sông núi đương nhiên họ cũng đã áp dụng những hình thức và sắc thái trên một địa hạt thuộc phạm vi Tinh thần võ thuật.

Vậy võ thuật luôn luôn bao gồm cả phần khí lý và khí cơ, nếu con người dụng võ biết tri hành, có tài có đức, giác ngộ là một chuyện xuyên qua lý thuyết nhưng có đem Đạo học vào đời được không? hay bị thất bại khi va chạm thực tế? — Võ thuật không áp dụng đơn thuần hay phiến diện,

sự thể hiện đúng đường lối là cả một vấn đề nan giải và phức tạp vì Bồ Tát-Ma Vương là một; do đó ta phải hiểu :

— Là bùn đen như bùn đen nhưng thực chẳng phải là bùn đen; Cũng như Đức Phật đã dạy :

— Chiến thắng một vạn quân không bằng tự thắng mình.

Ngoài ra còn những câu :

— Quân tử hợp quần

— Trêu được lòng người là Đại họa

— Hòa được lòng người là Đại phước

— Bình được lòng người là Đại đạo

Vì lẽ đó trên cương vị một Võ sĩ đạo luôn luôn nghĩ chánh, nói chánh, hành động chánh ; đương nhiên không thành công ắt cũng thành danh, và tự ý thức đừng vấp phải tình trạng hữu đồng vô mưu.

Các người Võ sĩ đạo hỡi ! Các người hãy sáng suốt mà bước trên vạn nẻo đường đất nước. Định mệnh tuy khắt khe, đời là những ngày đen tối còn lại, nhưng không vì cái đen tối ấy mà ta tuyệt vọng hy vọng, biết sống mới là Sống, khởi nguồn sống Đạo đức dẫn khởi đứng tinh thần mới một nền « Văn Minh ĐẠI ĐẠO » toàn năng, chúng ta hãy tin ở ngày mai, một ngày mai nền Văn hóa, Võ thuật Việt nam bừng sáng.

Muốn cải tạo một xã hội mới, một con người võ sĩ Đạo tinh thần mới sáng tươi, Tất nhiên muôn người như một trong chúng ta nên mở rộng lòng thương (Bi). Dụng trí trước khi dụng sức trí tuệ mãi trau dồi (Tri). Nghe bàn tư lợi thì ngoảnh mặt đi thấy chuyện công ích cho nhân quần xã hội phải bằng mình tới thà bị thiệt hại gánh chịu mọi gian khổ, không ngại chông gai (Dũng). Như vậy là một phương thức hướng thường khởi sự luân hồi trong tương lai vì những thử thách cam go đau khổ, Định mệnh luôn khắt khe dồn dập đến với ta qua sự sống hiện tại, coi như là những thử thách là một ân huệ trời ban cho ta đó. Hãy cho kẻ nào oán mình nhất, những điều sung sướng nhất, không nên đặt giai cấp trong một giọt máu cùng đỏ, trong một giọt nước mắt cùng mặn, mà phải dẹp đi cá tính mại bán luôn nghĩ đến Quốc Gia Dân Tộc là của chung.

Chúng lo xây đắp cộng hưởng đó là căn bản của một nền văn minh Đại Đạo. Điều tôi muốn nói là phải cải tạo cho giống nòi Lạc Việt một hạnh phúc.

Hạnh phúc ấy bao trùm lên mọi gia đình, cho mọi cá nhân nói riêng, dân giàu nước mạnh nói chung. Ấy mới là sự thật — Người võ sĩ đạo phải theo sự thật ấy.

Sự thật giúp cho tinh thần cứu Quốc cũng như nuôi võ sĩ gắn liền với đạo đức thể hiện Đức Tin Dân Tộc, mến nước thương nòi bền lòng vững chắc thực hiện một hướng đi nhất định có lập trường hẳn hoi. Như vậy con người dụng võ chúng ta mới có đủ yếu tố dùng cảm, sẵn sàng hy sinh đến giọt máu cuối cùng cho đại cuộc trên công bằng nhân đạo, là vì chúng ta đã sẵn ngọn lửa thiêng, một cái vốn trong lòng đó là Tinh thần Ái Quốc và mến Đạo.

Khi đạt được chơn lý thì người võ sĩ đạo sẵn sàng dùng cảm nghĩa là dám xông pha vào chỗ nguy hiểm để làm một việc nghĩa cho trọn bổn phận con người mang trong huyết quản những tiềm tàng Võ thuật, dám hy sinh hiến thân dưới cờ phục hưng chánh giá. Nghĩa là gặp cơn quốc biến thất phu hữu trách dám vì quê hương mất còn của dân tộc, ấy là một nghĩa vụ phù hợp với lẽ phải và sức sống, lại phải biết tu hiền suy gẫm, nhận thức đúng đường lối đạo đức như thế mới có thể tránh được những trường hợp bị cảm dỗ khiến ta phải sa ngã vào con đường tội lỗi.

D) KHÁI NIỆM VỀ MỘT VÀI THỂ VÕ CỔ TRUYỀN VIỆT NAM

— *Đôi lời xin thưa :*

Tôi thành thật kỳ vọng ở sự chỉ giáo của các bậc cao minh, sư hữu ; vì *Tôn Tử* có nói câu : «Biết người biết ta trăm trận trăm thắng»... Trên giới giang hồ, trước mắt tôi là một rừng võ học bao la, tôi viết bài này chỉ vì thấy rõ võ ngoại quốc đang ngự trị và lộng hành trên mảnh đất thân yêu của chúng ta qua bốn nghìn năm văn hiến rực rỡ này. Ngược lại võ cổ truyền Việt nam như ngọn đèn cạn dầu, lụn tim sắp tắt.

Tôi không đã kích hay ám chỉ một hệ phái võ thuật nào khác cả, mà chỉ nói thẳng thắn

trong phạm vi hạn hẹp «*Võ Việt Nam*» của chúng ta mà thôi. Tôi nghĩ rằng con dân Việt nam phải học võ dân tộc Việt, đừng quên những anh hùng «áo vải phủ long bào»... Nếu ý thức được câu nói trên, những người trai Việt đừng quá vọng ngoại nên học võ Việt do chính tay võ Sư người Việt dạy trên toàn lãnh thổ Việt nam Cộng Hòa hiện nay Tổng Cục Quyền thuật Việt nam, và Tổng Hội Võ Học Việt nam đầy nhiệt huyết, Nhằm mục đích Tân Tiến hóa và Đại chúng hóa hầu áp dụng đúng địa hạt truyền bá, phục hưng lại tinh thần lẫn sắc thái của nền Võ thuật Cổ Truyền Việt nam sẽ không còn mai một nữa.

CÁC SỐ SAU SẼ VIẾT :

- Tư cách của một võ sư Việt nam.
- Mật tông, phù chú, ấn Quyết liên quan mật thiết thế nào với Đạo học và Võ Thuật.
- Thuốc độc tẩm vào tên, rượu, phi Tiêu và ám khí.
- ĐIỂM HUYỆT, và những thể độc trong bài, : Độc khởi quyền, Hồng Môn điểm Huyệt pháp,
- thuốc và phương pháp giải Huyệt châm cứu trị liệu của Võ Việt Nam,
- So sánh võ Việt Nam, Trung hoa phái ngũ phong (Binh Định) và Bắc phái thăng long (Hà nội) Thời Pháp thuộc.

HỒNG MÔN MINH ĐẠO

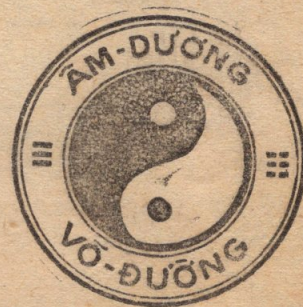
Ngày âm lịch 19-2 năm Kỷ Dậu 1969

Võ Sư TRẦN HỮU HOÀNG

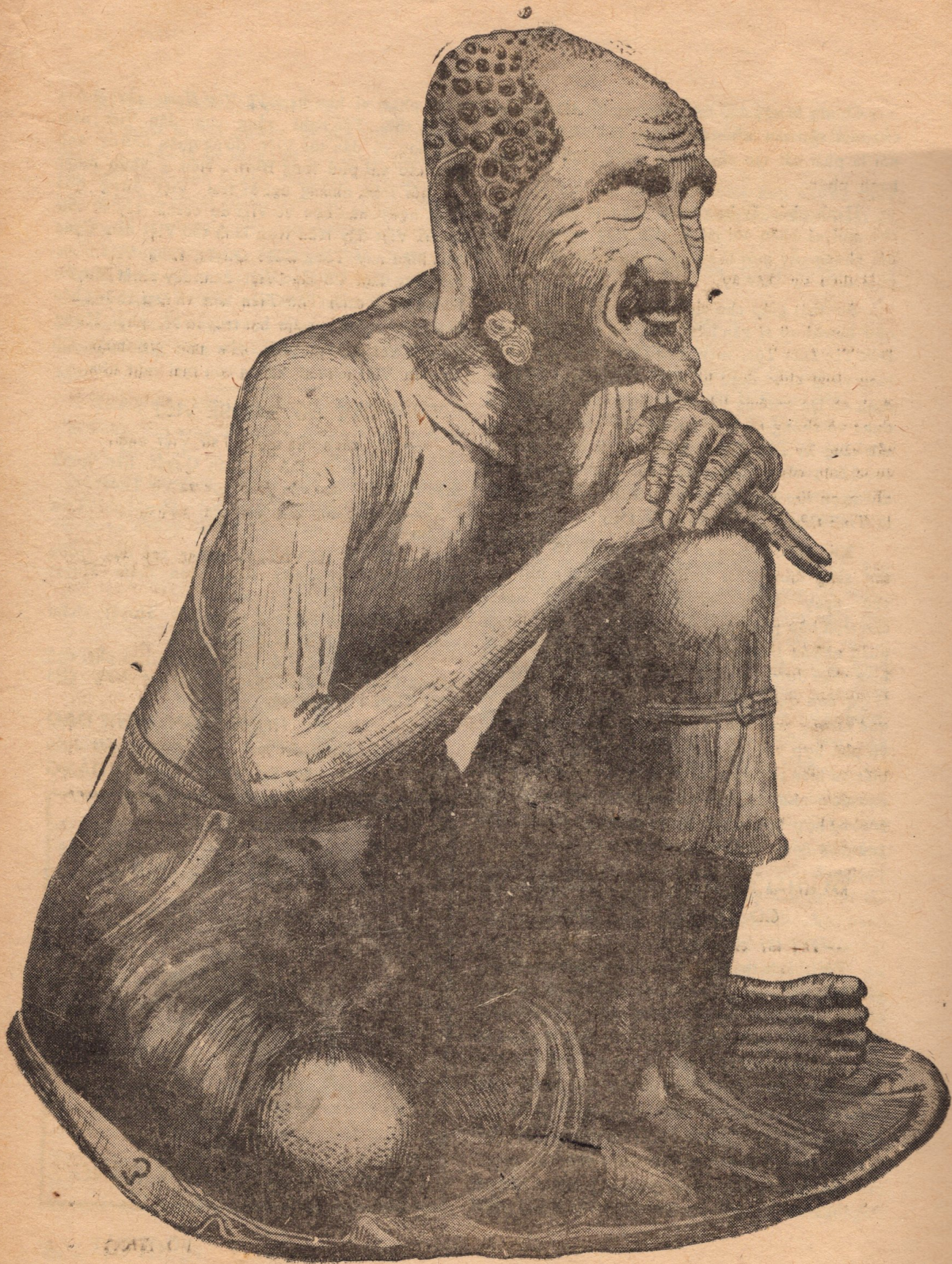
VÕ ĐƯƠNG

ÂM-DƯƠNG

246/28 Hòa-Hung, SAIGON

Võ sư : Ô. LIÊN VĂN RẰNG

DỊCH CÂN KINH

L. Đ. TÚYCH

Nội công của môn phái Thiếu Lâm dùng dịch cân và tây tủy hai kinh làm nòng cốt. Kinh tây tủy do các tiên gia thời xưa trước tác, nó rất sâu xa mầu nhiệm, hơn tất cả các môn nội công của các môn phái khác. Nhưng kinh này rất khó khăn, phức tạp, không dễ gì lãnh hội, và lại nguồn gốc của kinh này đã thất truyền từ lâu. Hiện nay chỉ còn cuốn Dịch cân ; Kinh này còn được lưu truyền trong đời là do những người đời sau sưu tập những bí tạng của đạo thuật. Đã có một số lớn người nói trên lãnh hội được môn nội công này.

Vì nguồn gốc của Kinh này không được rõ ràng hơn nữa trải qua hàng ngàn năm nên hiện nay có rất nhiều quan niệm và cũng có khá nhiều bản kinh khác được lưu truyền trong thế gian. Các bản kinh đó so với bản kinh này có chỗ đồng mà cũng có chỗ bất đồng.

Theo truyền thuyết của một số người đời nay thì Dịch cân kinh được chia làm 2 ngành : nội công dịch cân kinh và ngoại công dịch cân kinh. Đó là một quan niệm sai lầm.

Chúng ta hãy thử khảo sát ý nghĩa của 3 chữ « Dịch cân kinh », biết được ý nghĩa của những chữ trên. Chúng ta có thể hiểu được một phần nào nguyên nhân đã tạo ra bộ Dịch cân kinh này : Dịch là đổi, cân là gân mạch, Dịch cân nói chung là môn học biến đổi những sợi gân xương yếu ớt, vô dụng để trở thành những sợi gân xương mạnh mẽ hữu dụng. Nó cũng có nghĩa là sau khi luyện tập công phu này một người yếu ớt sẽ trở thành một người cường

tráng đồng thời những sợi gân, những khớp xương khi vận động trong hoạt động võ nghệ trở nên hữu hiệu vô cùng,

Môn học nói trên thuộc về nội công của phái Thiếu lâm, như vậy thì Dịch cân kinh không thể nào chia ra làm nội công và ngoại công được. Sự hiểu lầm trên có lẽ là do một số người không thấu suốt được lý lẽ, được yếu quyết của môn nội công này.

Theo sự hiểu biết của chúng tôi thì chỉ có một thứ Dịch cân kinh này là được truyền từ Đạt ma Thiền sư : Trọn bộ gồm 24 đoạn (hay 24 phương pháp) chia ra trước sau hai bộ. Bộ đầu của Dịch cân kinh dạy cách so sánh, sửa đổi, luyện tập gân cốt, đó là bí quyết của những người mới nhập môn ; còn bộ sau dạy những phương pháp rất tinh ảo, đó chính là con đường thẳng hay là con đường tắt đưa đến sự thành công mau chóng.

Người đời sau vì không quan sát thấu đáo nên đều cho bộ trước thuộc ngoại công Dịch cân kinh và bộ sau là nội công Dịch cân Kinh thật là rất lầm lẫn vậy.

Cũng có người lại nói rằng, ngoại công Dịch cân Kinh gồm có 12 đoạn, hiện nay vẫn còn được lưu hành còn nội công Dịch cân Kinh có cả thảy là 24 đoạn ngày nay đã thất truyền. Sở dĩ có sự lầm lẫn này là vì phần đông không biết trước sau của Dịch cân Kinh chỉ có 24 đoạn thôi.

Nếu theo công phu này mà luyện tập cho đến mức thành tựu tức là được liệt vào bậc trung

của nội công thì có thể vận nhu thành cương chống đỡ được kẻ muốn lăng nhục mình. Không những vậy Dịch cân Kinh còn làm thay đổi hẳn thể chất con người, bởi vì sau khi luyện tập thành tựu con người trở nên mạnh mẽ, gân cốt rắn chắc; chẳng khác nào đứa trẻ mới ra khỏi bào thai thì xương cốt của nó cũng thay đổi.

Kinh tủy tủy chúng tôi chưa được vinh hạnh thấy nó, trái lại Dịch cân kinh thì chẳng những chúng tôi sưu tập được rất nhiều bản kinh mà chúng tôi đã từng theo thầy học tập.

Thuở xưa ở đất Đồng Cáp ngài Tướng cận viên tiên sinh đã từng được chân truyền do một vị lão tăng trong môn phái Thiếu Lâm và bị tạng của lão tăng này tặng cho tiên sinh là một chân bồng. Tiên sinh đã từng nhờ chúng tôi sao lục và ngài còn vì chúng tôi mà tinh giải những chỗ ảo luyện của công phu này. Vì thân thể tôi mang nhiều bệnh tật nên sau một năm luyện tập

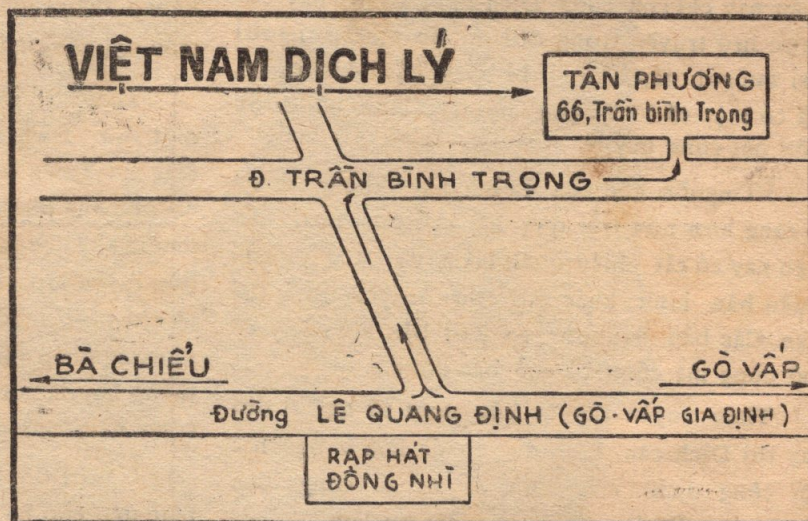
tuy chưa thể đạt được mức biến nhu thành cương, nhưng bệnh tật đã được tiêu trừ gần hết. Đó chính là điều tôi mong muốn, và đồng thời nó cũng chứng tỏ rằng công phu mà tôi theo luyện tập là có thật và công phu này được truyền lại một cách đứng đắn, không bị sai lầm, vì chỉ mới ở giai đoạn đầu tiên thành quả mà tôi thu hoạch được thật quá sức mong muốn.

Sư phụ tôi ngài Cận viên tiên sinh có thể vận khí toàn thân rồi lấy dao bén đâm vào nhưng dao bén vẫn không thể làm tổn thương ông được.

Như vậy kẻ học võ nếu luyện tập và thành tựu được môn nội công Dịch cân Kinh này thì gươm dao không thể làm tổn thương được, bệnh tật tiêu tán hết, sức khỏe tăng bội phần, cử động hết sức lanh lẹ. Đến mức tuyệt đỉnh có thể thay đổi, di chuyển cả kinh mạch.

Kỳ sau : CÁC TƯ THẾ

« Lớp Dịch Lý dành riêng cho người học võ »

Nhằm đưa Dịch lý, một môn học tổng tập, vào mọi ngành học thuật trong đó có võ thuật, Tòa soạn Nguyệt san Võ Thuật được hân hạnh mời quý Ông Xuân Phong, (Hội trưởng Việt Nam Dịch lý Hội) và Hồng tử Uyên (Giảng viên Dịch lý học) đảm nhiệm huấn luyện một lớp dịch lý đặc biệt dành riêng cho người học võ với những chi tiết như sau :

1) ĐỊA ĐIỂM : Trường Trung học Tân phương, 66 Trần bình Trọng, Gia định (xem bản đồ in kèm)

2) THỜI GIAN : từ 9 giờ đến 11 giờ trưa mỗi ngày chủ nhật.

3) HỌC VIÊN : chỉ cần một điều kiện : đã học võ, dù bằng sách báo.

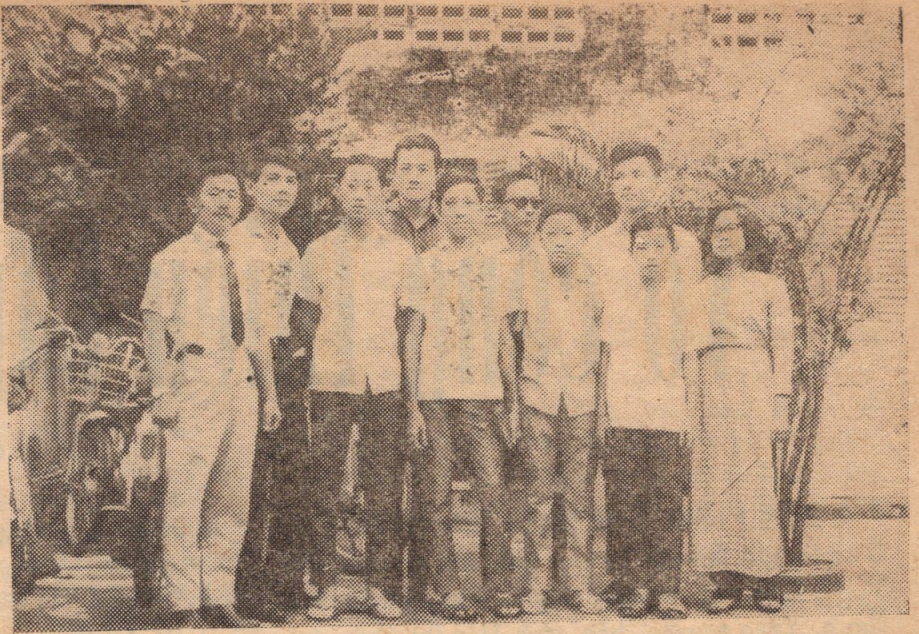
4) HỌC PHÍ : hoàn toàn MIỄN PHÍ.

5) GHI TÊN VÀ HỎI THÊM THẺ LỆ : ông Hồng tử Uyên 237/45 Đ Nguyễn Thông nối dài Saigon.

— Ông Lạc Hà : 123/66 Trần bình Trọng, Chợ lớn.

— Tòa soạn Nguyệt san Võ Thuật, 293 Phạm-ngũ-Lão, Saigon.

CHỮ THÍCH : « Dịch » và « Võ » thân thiện bên nhau trong tấm hình trên đây : Từ trái sang phải : Người đứng đầu (thất cà vạt) là Võ sư Đặng Thông Phong (Chủ tịch Tổng cuộc Hiệp Khi Đạo V.N), người kế tiếp là Ông Hồng Tử Uyên (giảng viên Dịch lý học). Hai người bạn thân của nhau. Những người còn lại : các môn sinh của Dịch lý và Võ thuật.

ĐÍNH CHÍNH

Sự « qui mội » còn đeo đẳng mãi theo bài Dịch lý, dù tấm hình cũng không tránh khỏi Bểng chừng là tấm bản kẽm ấy đến ngày báo lên khuôn bị thất lạc; tìm mãi mới thấy, không thể in ngay nơi đầu bài. Khi báo in ra. Tòa soạn lại ngỡ ngàng một lần nữa khi thấy tấm hình kỷ niệm lớp Dịch lý in ngay nơi mục Hộp thư Võ thuật trong khi tấm hình nơi mục này lại chủ thích là... **LỚP DỊCH LÝ NGOÀI TRỜI**.. Vậy có lời đính chính dài dòng trên đây, xin quý bạn niệm tình thứ lỗi.

Đầu bài « Hiệp Khi Đạo dưới mắt người Tây Phương » (bài 1) thiếu tên tác giả, xin ghi thêm : Võ Sư PETER URBAN,

GH TÊN THEO HỌC LỚP :

Dịch Lý Thực Nghiệm Miễn phí

DO ÔNG XUÂN PHONG — HỒNG TỬ UYÊN
HƯỚNG DẪN. Bạn sẽ có cơ hội :

- Đọc được nội tâm của chính bạn cũng như của những người bạn đang yêu mến.
- Hiểu biết được chính xác về nguồn gốc của **VŨ TRỤ** cũng như của chính bạn.
- Thành công trên đường đời với hai bàn tay trắng.

Tại địa chỉ số : **237/45D**
đường **NGUYỄN THÔNG** (nối dài Saigon.

ưởng đến tôn giáo, lễ thứ hai là các hào kiệt Thiếu Lâm sẽ phản ứng mạnh vào tận Thanh ung.

Đời Mãn Thanh, vua Càn Long bí mật tạo ra một cuốn tiểu thuyết tưởng tượng với nhan đề là « Càn Long hạ giang Nam » ca tụng công đức của vua giang hồ này và kết thúc câu chuyện bằng trận đánh phá tan tành Thiếu Lâm tự, diễn tả các hào kiệt Thiếu Lâm như những côn đồ lưu manh. Thật là một ác ý thâm trầm — « làm văn hóa mà ám thì diệt muôn đời ». Ở trường hợp này không ám mà cố tạo đề sau này nhiều tác phẩm tưởng tượng khác ra đời như cuốn : « Hòa Thiệu Thiệu Lâm Tự » cuốn : « Thiếu Lâm trường hận ». — « Đại phá Thiếu Lâm tự », « Thiếu Lâm nữ hiệp » — « Hậu Thiếu lâm » — các tác giả phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về tác phẩm của mình trước thực tại lịch sử.

Lục lại 30 bộ sử Trung Hoa, không thấy một chút nào đề cập đến việc triều Thanh tàn phá Thiếu Lâm tự, chỉ có hai lần mặt vụ Thanh Triều đời Ung Chính và đời Càn Long có gây một chút xáo trộn chia rẽ môn đồ sơ đẳng các võ phái nhưng được các Sư trưởng hàn gắn và ý thức tình thế hơn thôi.

Truyện giả sử nghĩa là nương theo lịch sử đề tiểu thuyết hoá câu chuyện chứ không phải bịa ra một câu chuyện không hề có trong lịch sử. Chúng tôi thanh minh và sẵn sàng đối chất với những ai nghi ngờ về điều này trước những tài liệu sử sách tân, cựu ...

Võ công Thiếu Lâm Tự

● THÍCH PHƯỚC ĐIỆN

THIẾU LÂM TAM ĐẠI : Sách Thiếu Lâm Ứng Sự ghi lại một khúc quanh lịch sử khác của Thiếu Lâm, đó là ngày Thiếu Lâm được chia làm 3. Theo nguyên bản chữ Hán thì chữ đại viên tiền sinh đã từng được chia thành hai vị lão tăng trong môn phái Thiếu Lâm và bệ tượng của lão tăng này tặng cho tiên sinh là mộ chân bôn. Tiên sinh đã từng nhờ chúng tôi sai lục và ngài còn vì chúng tôi mà tỉnh giải những chỗ ảo luyện của công phu này. Vì thân thể tôi mang nhiều bệnh tật nên sau một năm luyện tập

ở cảnh sắc lằng lằng thoát tục. (ở một bài sau chúng tôi sẽ tả lại cảnh sắc Bắc Phái Sơn Đông Bạch Vân Tự Mã Dương Cương đề quý vị thấy rõ vị trí Tồ đình của Bắc phái Thiếu Lâm này).

Bắc phái Thiếu Lâm tuy cũng xuất thân từ Nam phái, nhưng vẫn giữ nguyên nếp tập luyện do Đạt ma Sư tổ để lại nghĩa là không theo 72 tuyệt kỹ sau này — phần võ thuật đặc biệt hơn. Bắc phái Thiếu Lâm được pha chế giữa Thiếu Lâm Tự nam Phái và các danh gia miền bắc — quyền cước vô cùng phóng khoáng, rộng rãi, đòn đánh liên miên, không mất thì giờ suy tính, rất thích hợp cho người cao lớn của miền Hoa Bắc. Các hảo thủ Bắc phái khi hạ san hành hiệp thường dùng kiếm — khi giao đấu một người đã dùng võ khí ít khi xài quyền cước hiệu nghiệm, Bắc phái trái lại, đang xử dụng võ khí ở tay mặt chột đời qua tay trái khiến đối phương trái tay khó lường được đòn đánh, đang chém một thế kiếm, bất ngờ phóng cước, đảo quyền, chột cao, chột thấp, chột tả, chột hữu vô cùng lợi hại — về danh tánh của Bắc phái cũng có nhiều điểm khác với nam phái, ví dụ đang đấu trên đất, chột nhảy qua đầu địch thủ, chân mặt đá vào mặt, đầu đối phương, chân trái búng ngược gót vào ót, bắc phái gọi thế này là « Song tước đồng Phi » Nam phái gọi là « tả hữu hồi cung » nghĩa là hai cước tả, hữu cùng bắn vào một mục tiêu bằng hai chiều hướng xuôi ngược — Lại cũng có nhiều thế trùng tên nhưng khác đòn như thế « Anh hùng độc lập » ở Bắc phái thì bằng mọi cách, lừa địch thủ nhào tới rồi bắt thần búng người lên như chiếc pháo thăng thiên, hai tay dang ra như cánh đại bàng, chân co chân duỗi muốn đá, đạp, vào đỉnh đầu, gáy, mặt tùy ý. Cũng tên « Anh hùng độc lập » nhưng nam phái xài khác : Xoay ngang người, hai tay vươn ra

« Lớp Dịch Lý dành riêng cho người học võ »

VIỆT

BÀ CHIẾ

Nhằm đưa Dịch lý, một môn học tổng tập vào mọi ngành học thuật trong đó có võ thuật Tòa soạn Nguyệt san Võ Thuật được hân hạnh mời quý Ông Xuân Phong, (Hội trưởng Việt Nam Dịch lý Hội) và Hồng tử Uyên (Giảng viên Dịch lý học) đảm nhiệm huấn luyện một lớp dịch lý đặc biệt dành riêng cho người học võ với những chi tiết như sau :

1) ĐỊA ĐIỂM : Trường Trung học Tân phương, 66 Trần bình Trọng, Gia định (xem bản đồ in kèm)

như sắp dùng quyền rồi bắt thần, chuyển bộ nhảy thẳng đến đá vào hạ bộ hay đan điền địch. Đó là một vài điểm bất đồng của Bắc, Nam Thiếu Lâm về võ thuật.

Trong phép luyện công cũng vậy, tuy cùng một nguồn gốc nhưng mỗi bên chủ trương một khác, nhiều điểm bất đồng về vấn đề thời gian và tần, cự, như Bắc phái thì nghìn năm vẫn theo cổ truyền, thu nhận ít môn đồ, ai đã được thu nhận vào Bạch vân tự đều được giới giang hồ kính nể về tài năng lẫn đức hạnh. Chúng tôi sẽ trình bày những đặc sắc của Bắc phái từ khung cảnh Mã Dương Cương, Sơn Đông, đến các cách luyện công, kỹ thuật ở — một bài đặc biệt khác.

Thiếu Lâm Bắc phái gia truyền cũng bắt nguồn Từ Thiếu Lâm Nam phái, lại được thu nhận toàn bộ Bắc phái pha thêm những danh gia địa phương nên giòng họ này nổi tiếng khắp vùng Giang Nam. Tổ truyền của gia phái này họ Âu Dương ở Âu Dương Trang — Tô Châu — đời lưu truyền một kỹ thuật võ công thượng thừa siêu đẳng, ngoài việc lưu truyền cho con cháu, họ cũng thu nhận môn đồ nào mến chuộng đến xin thọ giáo. Đa số Thiếu Lâm mang tên Bắc phái đều xuất thân từ danh gia này (gần 200 năm nay Bắc phái Sơn Đông hầu như vắng bóng trên chốn võ lâm). Họ Âu Dương lấy tên Thiếu Lâm để nhớ ơn đã xuất thân từ Nam phái lại kèm thêm hai chữ Bắc phái để kỷ niệm Tô mẫu Bạch Vân Lão ni thành lập chi phái ở Hoa Bắc và hai chữ Nia truyền để phân biệt võ phái thế tục lưu truyền. Đời đời họ Âu Dương xuất thân là thượng quan của triều đình, lại buôn bán giao thiệp lớn lao, rất có uy tín từ vua chúa cho đến giới bình dân cũng như giao thiệp rộng rãi với tất cả kiếm khách võ sư trên chốn Võ lâm, thương trường trên toàn quốc. Thiếu Lâm gia truyền là gạch nối giữa Thiếu Lâm Bắc, Nam phái với triều đình và giới giang hồ. Một môn sinh mới hạ sơn chân ướt chân ráo đi vào đời, các sư trưởng không bao giờ lo chạy chọt làm ăn, việc đó đã có họ Âu Dương gánh vác, sẽ giới thiệu vào triều đình trọng dụng hay giúp đỡ mở võ đường địa phương, tiêu cực hay trong bước đầu hành hiệp.

Trên bình diện địa dư, ba phái Thiếu Lâm trấn ba góc theo hình Tam giác trên lãnh thổ

Trung quốc. Trên bình diện cnộc đời, ba phái Thiếu Lâm ở một vị trí chân vạc liên hoàn vô cùng vững chãi, nổi danh là Thiếu Lâm Tam đại từ đời Minh Thành Tổ về sau.

Ở một thời đại mà võ công được trọng dụng tối đa, môn đồ Thiếu Lâm của 3 phái ở Nam Trung Bắc Trung Hoa bằng bạc như rừng, có mặt khắp nơi, với lối xử thế vô cùng khôn ngoan, triều đình nhà Thanh ngán thật sự và không dại gì đụng chạm đến các võ Phái thiếu Lâm bởi hai lẽ :

Lẽ thứ nhất sẽ gây xúc động trên toàn quốc vì đa số cơ sở Thiếu Lâm là chùa am : ảnh hưởng đến tôn giáo, lẽ thứ hai là các hào kiệt Thiếu Lâm sẽ phản ứng mạnh vào tận Thanh cung.

Đời Mãn Thanh, vua Càn Long bí mật tạo ra một cuốn tiểu thuyết tưởng tượng với nhan đề là «Càn Long hạ giang Nam» ca tụng công đức ông vua giang hồ này và kết thúc câu chuyện bằng trận đánh phá tan tành Thiếu Lâm tự, diễn tả các hào kiệt Thiếu Lâm như những côn đồ lưu manh. Thật là một ác ý thâm trầm — «lạm văn hóa mà làm thì diệt muôn đời». Ở trường hợp này không lầm mà cố tạo đề sau này nhiều tác phẩm tưởng tượng khác ra đời như cuốn : «Hỏa Thiêu Thiêu Lâm Tự» cuốn : «Thiếu Lâm trường hận». — «Đại phá Thiếu Lâm tự», «Thiếu Lâm nữ hiệp» — «Hậu Thiếu lâm» — các tác giả phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về tác phẩm của mình trước thực tại lịch sử.

Lục lại 30 bộ sử Trung Hoa, không thấy một chút nào đề cập đến việc triều Thanh tàn phá Thiếu Lâm tự, chỉ có hai lần mặt vụ Thanh Triều đời Ung Chính và đời Càn Long có gây một chút xáo trộn chia rẽ môn đồ sơ đẳng các võ phái nhưng được các Sư trưởng hàn gắn và ý thức tình thế hơn thôi.

Truyện giả sử nghĩa là nương theo lịch sử đề tiểu thuyết hoá câu chuyện chứ không phải bịa ra một câu chuyện không hề có trong lịch sử. Chúng tôi thanh minh và sẵn sàng đối chất với những ai nghi ngờ về điều này trước những tài liệu sử sách tân, cựu ...

HÃY XỬ DỤNG ĐẦU GỐI CỦA BẠN

★ Người trình bày :
VÕ SƯ M. NAKAYAMA
(8 ĐANG KHÔNG THỦ ĐẠO)

Đó là một món binh khí chắc chắn dùng khi cận chiến. Đầu gối làm thành một điểm va chạm mạnh mẽ mà các bạn không nên lơ là trong việc tập luyện không thủ đạo của bạn.

28 — VÕ THUẬT

Đầu gối chỉ có thể sử dụng dễ dàng trong những đòn tấn công phía trước và được thành lập theo cách sau :

Gập chân lại vừa đủ để xương đầu gối lòi ra.

Chân để mềm dịu

Đòn đầu gối phía trước : Giật gọn đầu gối, chân sau vào mục tiêu khi bạn đang đứng trong tư thế chân trước chân sau. Trong một vài trường hợp, bạn có thể dùng chân trước.

Đánh đầu gối về phía trước, hướng lên trên giữ chân thân hơi gập lại, như giữ chắc nơi đầu gối và cổ chân. Dùng chỗ xương lồi của đầu gối đánh thẳng vào mục tiêu. Đem chân về tư thế khởi đầu tức khắc. Việc sử dụng đầu gối theo những hướng khác rất khó khăn và chúng tôi khuyên các bạn không nên làm trừ khi tham thê các bạn rất dạn dàng.

Điều khiển đầu gối của bạn vừa giữ thẳng bằng trên chân tấn và giữ chắc xương chậu để tăng thêm sức lực cho động tác. Coi chừng cho mắt cá chân tấn nằm đúng vị trí. Lưng bạn gần như thẳng đứng lúc chạm mục tiêu.

GỢI Ý VỀ CÁCH DÙNG ĐẦU GỐI

Đánh vào từng thái dương hoặc bụng dưới.

VÕ CỔ TRUYỀN VIỆT NAM

★ PHAN CHẤN THANH

c) NGŨ HÀNH :

KIM

Cách luyện tập : tiến
(trước mặt)

Đứng tấn Trung bình.

1. Tay phải khoát lên đỡ
thượng đẳng, tay trái dấm

2. Mở bàn tay xoay mạnh
từ trong ra ngoài nghịch chiều
kim đồng hồ.

3. Rút tay trái về đỡ
tay phải dấm ra

4. Tay phải xoay như tay
trái trên nhưng cùng chiều
kim đồng hồ, (hình 22 và 23)
xong rút về để bên hông.

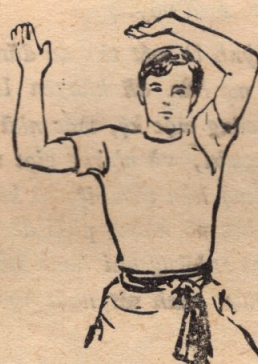
— Động tác xoay bàn tay
dùng để thoát khỏi tay đối
thủ khi bị nắm.

MỘC

Cách luyện tập : Đang ở trong thế tấn Tung bình

1. Bàn trái xoè đưa lên chụp xuống ngang ngực (xem hình 24 từ phải qua trái)

2. Bàn tay trái chặt mạnh và dừng lại hơi quá vai một chút

3. Bàn tay trái khoát lên đỡ đầu, bàn tay phải chụp xuống

4. Bàn tay phải chặt qua bên phải như trên (hình 25)

Đòn này dùng tấn công hoặc đỡ,

THỦY

Cách luyện tập : Đang ở trong tư thế tập bộ mộc trên.

1. Tay trái đưa lên cao hơn đầu (hình 26) chặt xéo xuống 45 độ dừng lại trước hạ đẳng, bàn tay ngửa

2. Lật úp bàn tay xuống tại chỗ và chặt xéo đến khoảng 30 độ, cách thế như viết chữ THỦY vậy.

3. Tay phải cũng tập như tay trái, trong lúc chặt xuống tay còn lại đỡ đầu. (hình 28)

Đòn này dùng đỡ những cú đá đồng thời tấn công đối thủ những nơi tiện nghi.

HỎI CẢI

● HOÀI NGUYÊN

Bước ra khỏi võ đường Anh cảm thấy chán nản Anh chán nản là phải vì bất cứ ai ở vào trường hợp Anh cũng chán nản như Anh vậy.

Đã từ lâu Anh biết Huỳnh là một tên du đãng, không chịu đi học, mặc dù mẹ hắn đã khuyên lơn hắn rất nhiều, nhưng hắn cũng mặc kệ, mặc những lời khuyên của bao nhiêu người, và những giọt mồ hôi nước mắt, công lao của mẹ hắn làm việc để kiếm tiền nuôi hắn. Anh biết hắn học võ không phải để tự vệ, mà chỉ để làm vũ khí những khi đánh nhau với những băng du đãng khác, cảnh sát, hoặc người đi lẻ loi để cướp tiền bạc.

Tuy biết thế nhưng Anh vẫn dạy hắn học, bà mẹ hắn khi biết hắn đi tập ở võ đường như đạo của anh, đã đến năn nỉ Anh, hy vọng rằng những kỷ luật thép ở võ đường sẽ biến cải hắn thành một con người lương thiện.

Tuy vậy anh cũng thấy phấn khởi, khi thấy Linh, người môn sinh xuất sắc nhất trong số huyền đai của võ đường, đã gia nhập đẳng du đãng của hắn, không phải vì tư lợi, mà là để cang chừng những hành động của hắn. Và ngăn cản, không cho hắn làm những điều gì bậy, động đến uy tín của võ đường.

Nhưng, lúc này, trước giờ học, Linh có bảo với Anh :

— Anh coi chừng, lát nữa giờ về bọn chúng chặn Anh lại ở ngã 3, chúng sẽ đánh anh vì tội «anh đã phạt Huỳnh không được tập trong 2 tháng». Và trong đó có một tên học Thái cực đạo đó.

Ngã 3 đường kia rồi, anh bình tĩnh bước đến, trong góc tối của 3 phía, mỗi góc có 4 tên bước ra, Trong số đó có Linh và Huỳnh. Linh nháy mắt ra hiệu với Anh có ý nói rằng ẹ «Linh cùng phe với «Anh».

Huỳnh lên tiếng trước :

— Ê ! Thằng kia, mày ý mày có 2 đẳng rồi

mày làm tăng hã, mày cầm tao tập 2 tháng rồi còn bắt tao quì suốt giờ để cho con gái nó cười tao hã mày. Tụi bây nhào vô

Hai tên phóng đến nhưng mỗi tên đều lãnh đủ một đòn chân số 1 và số 3

2 tên khác xông đến, nhưng 2 thế Hane Goshi và Tsuru-Komi-Goshi tung ra và 2 tên này cùng chung số phận của 2 tên trước.

Trong khi đó, Linh tiếp tục hạ những tên còn lại, Huỳnh lúc ấy nắm lấy áo Anh, định quật, nhưng, Anh đã phản đòn, bằng một thế Uchi-Mata. Một tên cao lớn rút đao ra đâm Anh nhưng cũng bị Anh quật ngã như những tên khác. Kẻ cao lớn thì thường hay bị ngã đau khi bị ngã, cho nên tên này nằm luôn không đứng dậy được.

Bây giờ, thì Linh cũng đang đấu với tên học Thái cực đạo. Tên này chọt vào thái dương của Linh nhưng, tay hắn chưa đụng vào thái dương, Linh đã ra tay đỡ và quật tên này bằng một thế Yama Arashi.

Tên này gượng đứng dậy nhưng một đòn hông số 13 làm cho đầu hắn đập vào đá nằm luôn.

Hôm sau, trong khi tập Anh đã đuổi Huỳnh ra khỏi võ đường, Huỳnh mỉm cười ngạo mạn nói :

— Bộ tưởng tao cần học lắm hã, hm ! Không học môn này thì học môn khác, hừm.

Một đại nậu nổi nóng nhảy ra toan quật hắn nhưng Anh đã ngăn lại kịp hành động này, vì Anh biết đại nậu này không phải là địch thủ của Huỳnh.

Hai hôm sau Huỳnh đã bỏ nhà đi «giang hồ, và đánh cắp một số tiền lớn của một thương gia gần đó.

Một tháng sau, hắn mò về, bộ tịch hắn bây giờ thật thâm hại, mặt sưng húp và bầm tím quần áo rách bươm ra, và đi chân đất, dính đầy bùn đen. Đến nỗi, người thân nhất là mẹ hắn cũng không nhận ra được hắn nữa, cho đến khi hắn xưng tên ra bà cụ mới nhận được ra hắn.

Thì ra hắn cùng đồng bọn đi đánh cướp nhà riêng của 1 thương gia nọ, hắn được giao cho số tiền để đem về sào huyệt, nhưng hắn nổi lòng tham

★ xem tiếp trang 35

Hộp thư Võ Thuật

TÔ VĂN NGHĨA, KIẾN HÒA : em đề địa chỉ thiếu tên đường Nguyễn đình Chiểu, thành thử 3 số báo VT 6 đã không đến tay em đấy. Tòa soạn đã gửi tiếp 3 số khác.

PHƯƠNG PHÁT HUYỀN, ĐÀ NẴNG : cảm ơn lời khen tặng nồng nhiệt của bạn. Đã gửi báo, Có tin gì, gửi về nhé.

HÀ ĐÌNH NGUYỄN, PLEIKU : các sách về võ thuật của anh đều do Khai Trí phát hành. Anh chỉ còn vài cuốn ở nhà, gửi biểu em thì được. «Võ cổ truyền VN» vì một lý do kỹ thuật phải tạm hoãn ngày phát hành. Anh đề nghị: thay vì trả tiền sách báo, em sẽ nhận được những thứ này như là một món quà tặng, em lấy số tiền dành để mua sách và báo đem mua phim và rửa ảnh, viết bài, gửi về Tòa soạn. Nếu dùng được, Tòa soạn sẽ trả nhuận bút cho em, «làm vốn» mà viết bài khác. Nhé? Anh đã gửi 1 cuốn sách và 1 số báo tháng 8. Nhận được chưa? Thiếu gì nữa, tin cho anh biết,

TRẦN VIỆT HÙNG, CẦN THƠ : đã gửi báo.

THÁI VĂN THỌ, GIA ĐỊNH, NGUYỄN VĂN SANG, CHOLON : xin lập lại phiếu mua báo và gửi bưu phiếu về Tòa soạn.

TRUNG NGHĨA, PLEIKU : giúp bằng cách nào; xin cho biết. Tòa soạn rất sẵn lòng. Thân.

PHẠM HỮU HOAN, MỸ THO : đã nhận được 2 bài thơ. Chờ nhé. Mong sáng tác mới.

NGUYỄN VĂN NHIỀU, SAIGON : «Hiệp khí Đạo căn bản» có thể phát hành vào tháng 10, khoảng 150đ. «Thiếu lâm căn bản» : 160đ. Các anh vẫn sống mãi, đề viết báo cho em coi đó, thích chưa?

☉ **NGUYỄN HÙNG DŨNG, SAIGON :** phương pháp luyện khí mà em chép gửi cho Võ Thuật anh thấy giống phương pháp của Giáo sư John F. Gilbey quá. Bởi vậy, thay vì đăng đoạn văn của Ô. Người Thứ Tám, anh dịch bài của Giáo sư nói trên cho em xem, như vậy đỡ «tam sao thất bản» hơn. Nhé? «...Chọn một căn phòng yên lặng để bạn khỏi bị quấy rầy. Tắt đèn và mỗi ngày mười lăm phút (phải tập hằng ngày đấy!) tập động tác sau đây

Ngồi thoải mái. Để thân thể bạn yên nghỉ và điều hòa nhịp thở vào thở ra làm sao cho không quá mười lần mỗi phút. Thở vào bằng mũi và thở ra bằng miệng, nhưng thật yên lặng. Lưỡi bạn chạm vào

phía trên miệng. Xong dùng bàn tay trái che kín tai phải nhưng đừng chặt lắm. Thở chậm rãi và chỉ nghĩ đến một việc duy nhất mềm dịu. Sau năm phút, đổi tay và đổi tai: bàn tay phải giờ đây che tai trái. Thở và tập trung một cách thoải mái như trước. Sau năm phút, tréo hai cánh tay vào nhau, che cả hai tai, cánh tay phải ở phía ngoài tay trái, và làm như vậy trong năm phút.

Và tất cả chỉ có thế. Giản dị quá phải không? Hãy tin tôi đi, rằng nếu bạn phải chọn lựa trong đời sống và, nhất là trong võ thuật, hãy chọn phương pháp nào giản dị. Sự thật, động tác này chỉ kéo dài mười lăm phút và chẳng có gì khó khăn nguy hiểm cả, nhưng có thể nói là: nó có hiệu quả! Trong vòng mười bốn ngày (đúng hai tuần!) bạn sẽ nhận thấy:

- (1) Lưỡi bạn trở nên cứng cứng.
- (2) Lòng bàn tay khi chạm vào tay thấy mát lạnh; khi không chạm, lòng bàn tay đỏ mồ hôi.

(3) Toàn thân bạn trở nên nhẹ nhàng và lâng lâng.

Những gì bạn không nhận thấy còn đáng kể hơn nữa. Hai cánh tay bạn sẽ tràn đầy khi lực, thân thể bạn sẽ uyển chuyển, và những động tác của bạn nhanh nhẹn lạ thường. Nhưng những điều ấy còn tiến triển hơn nữa.

Tôi xin nhắc lại : phải tập hàng ngày. Và thân thể phải mềm dịu, bung chùng. Nếu không, sẽ không có kết quả...

NAM THIÊN, NHATRANG : Cảm động khi đọc những giòng chữ của em, hết lòng lo cho Võ Thuật từng ly từng tí. Em mới viết, nhưng khá đấy, gắng thêm. Anh chờ bài mới của em. Toa thuốc : sẽ đăng. Hình bia 7 : đúng, đó là vị Sư trưởng Sa long Cương. Tuy đến nay ông đã già, nhưng chụp trong hình lại trẻ. Hôm nào, sẽ có bài thêm về Sư trưởng. Đã sửa lại toa thuốc rồi, « Võ cổ truyền » có lẽ chậm phát hành đấy nhé. Thân.

PHAN ĐÌNH ANH KIM, GIA ĐỊNH : Khai Trí có VT I rồi đấy. Không giữ lại cuốn nào là sách kia, chứ báo thì lúc nào Tòa soạn cũng còn lưu trữ. Những vị thuốc ấy không có ở tiệm này thì sang tiệm khác mà mua. Hết thắc mắc chưa, Kim ? Em tập tới đai gì rồi ? À quên : phiếu mua bảo cốt phần trên thôi cũng được rồi, hoặc muốn khỏi hư tờ báo thì chịu khó chép lại vậy nhé.

ĐỖ XUÂN VƯỢNG, NHATRANG: (1) Sao lại giận em, phê bình thế là đúng nhất rồi. (2) Cảm ơn đã cho thêm một địa chỉ vàng. (3) Anh cũng có theo phương pháp âm thực này, và nghĩ rằng thuốc mà Tiên sinh ghét nhất là thuốc Tây vì là những chất hóa học làm hại người. Còn thuốc nguyên chất cây cỏ anh nghĩ không sao, tuy là có trái với nguyên tắc thật đấy, nhưng uống ít, để cho sức lực tăng cường thì cũng chẳng hại gì, phải không ? (4) Bài thuốc em hứa : gửi gấp đi nhé. Thân.

LÂM PHƯỚC NGUYỄN, PHAN THIẾT : (1) rất tiếc, tấm hình ấy là hình in trên giấy, đã mờ sẵn rồi. Anh không có phim, nên không rửa hình cho em được. Hôm nào có hình rõ hơn, anh gửi cho. (2) Cước phí : 4 đ. mỗi số, nhưng không có cũng được, tòa báo ủng hộ những bạn nhiệt thành với VT đấy. (3) Anh không thấy những cuốn sách trên, riêng cuốn « Tinh hoa Việt võ đạo » anh có mua, bây giờ không thấy nữa.

NGUYỄN MINH NHỰT, GIA ĐỊNH : đã tìm thấy hình vẽ của em in ở đâu chưa ? Vẽ thêm nhé, nếu thích. Cảm ơn lắm.

NGUYỄN VĂN SANG, CHOLON : gửi mỗi số 30đ em về tòa soạn.

VŨ NGUYỄN HẢI, NHATRANG : bài đang xem Kỳ sau nhớ viết một mặt giấy thôi nhé.

ĐẶNG TÚ ĐỨC và các bạn ở CẦN THƠ : (1) quyền « Bài quyền Thái cực Đạo » sẽ xuất bản một ngày gần đây. (2) Quyền « Những môn võ bí truyền trên thế giới » : sẽ in, cố gắng hết sức để phát hành sớm. Em chờ nhé.

VÕ SƯ THANH LONG, NGUYỄN ĐÌNH CHI, PLEIKU : Tòa soạn đã nhận được tất cả những bài võ của Võ sư. Xin đa tạ và mong những biên khảo mới.

VÕ SƯ TRẦN HỮU HOÀNG, GIA ĐỊNH : sẽ đăng tất cả những bài võ của Võ sư. Xin Võ sư vui lòng gửi cho những bài võ quý giá khác. Cảm tạ.

NGUYỄN HỮU PHÚ, PLEIKU : mỗi số 30đ, kể như gồm luôn cả cước phí, gửi bằng tem hoặc bưu phiếu. Xin xem Phiếu mua báo dài hạn : Thân.

ĐÌNH VIÊN QUANG, ĐÀ NẴNG : Võ cổ truyền Việt nam và môn Vovinam (Việt võ đạo) khác nhau thế này : môn Vovinam lấy những đòn thế của môn vật và đánh đá của Võ cổ truyền kết hợp với các đòn hay của các môn võ trên thế giới thành ra môn Vovinam. Môn này do Võ sư Nguyễn Lộc thành lập, hiện đang hoạt động mạnh tại nước nhà, nhất là ở Saigon. « Võ ta » hay « Võ cổ truyền » cũng thế. Thân.

HỒ BÌNH, GIA ĐỊNH, PHẠM HỮU HOAN, MỸ THO: đã nhận được bài. Đang xem. Gửi bài mới, nhé.

PHAN TUẤN KIẾT, KIẾN HÒA : không sao, bạn cứ giữ đó, biểu cho bạn cũng được, thế là lợi cho VT đấy chứ ? Cảm ơn bạn. Bạn khỏi cắt phiếu, vì bạn đã có đủ điều kiện để nhận báo suốt năm. Thân.

HUỲNH VĂN NGHĨA, KBC 4522 : Đồng ý với bạn, sẽ sửa đổi. Võ cổ truyền : càng ngày càng chiếm nhiều trang hơn. Những sách bạn hỏi : chưa xuất bản. Tập theo sách : cố gắng theo dõi vẫn tiến bộ như thường. Thân.

LÂM QUỐC TUẤN, SAIGON : bài đang xem. Em chờ nhé.

NGUYỄN HOÀNG MINH, GIA ĐỊNH : đã nhận được tài liệu. Cảm ơn. Đã gửi sách và báo, và thêm một thư riêng nữa, được chưa ? Thân.

ĐẶNG VĂN PHÙNG, SAIGON : đã nhận được 2 phong bì hình. Đa tạ. Sẽ gửi báo biểu em hằng năm. Mong sáng tác mới.

VŨ HOÀI SƯƠNG, SAIGON : lớn tuổi vẫn tập được, không có gì trắc trở cả. Bài đang xem. Cứ gọi bằng anh, vì anh còn trẻ. Thân.

TRẦN HÙNG, SAIGON : Tôi soạn đang sửa soạn bài võ và hình ảnh để viết về môn phái ấy, chưa kịp thì bị em viết thư về «tổ». Chờ nghe. Vấn đề học võ ngoại quốc : võ thuật cũng như mọi ngành nghệ thuật khác, thật ra có tính cách đại đồng, không phải của riêng nước nào. Ta thấu thái mọi tinh hoa của họ, nhưng ta vẫn giữ «nếp nhà» Thế là hay rồi. Không nên có tinh thần bài ngoại một cách quá đáng. Một môn võ chủ trương dùng sức mạnh không không hợp với tầm vóc nhỏ bé của người Việt Nam. Em nên nhớ rằng «khôi phục lại nền võ thuật cổ truyền của dân tộc» là tôn chỉ của tờ báo chúng ta.

HUỲNH NGỌC QUÍ, PHÚ NHUẬN : tài liệu em gửi và thư đã nhận đủ. Em nên cho anh tài liệu nào cổ, hiếm, còn những bài em chép cho, anh rất cảm ơn lòng nhiệt thành ấy, nhưng hiện tòa soạn đã có cả ! Viết gì nữa thì viết gắp đi chứ.

NGUYỄN QUANG TUYẾN, TRUNG HỌC GIÁO ĐỨC : 120đ. là đủ. Những môn võ hiện đã có sách gồm có Nhu đạo, Thái cực đạo, Không thủ đạo, Thiếu lâm... Không có sách nào dạy nghe hơi gió cả ; tại sao em hỏi vậy ?

NGUYỄN VĂN LĂNG, ĐIA ĐỊNH : muốn cho tiện, em nên mua dài hạn. Sẽ có những mục em đề nghị. Thân.

LÊ VĂN TÔNG, CHÂU ĐỐC : bài đang xem. Cứ gửi tiếp bài mới, nhé.

PHAN TUẤN KIẾT, KIẾN HÒA : đã gửi lần thứ nhì VT6. Đã gửi VT7.

NGUYỄN NGỌC TRẦN, ĐÀ NẴNG (1) cứ tập, nhưng chỉ tập khi mặt trời còn là một khối cầu đỏ nơi chân trời. Khi bắt đầu có ánh nắng, ngưng ngay. (2) Không có hổ : nhảy lên ghế, bàn, tủ, thiếu gì cách. chúc em thành công.

TRƯƠNG VĂN CƯỜNG, PLEIKU : đã gửi 4 số báo Được chưa ?

THÂN THẾ, KBC 3509/3 : có phiếu dài hạn rồi đó.

ĐÀO XUÂN HÙNG, SAIGON : đã viết thư riêng, được chưa. Hoan nghênh sự đóng góp của em. Thân

THƯ ĐÃ NHẬN ĐƯỢC, CHƯA KỊP TRẢ LỜI : Lê thanh Nhân (Cần thơ), Võ sư Lê thanh Vĩnh (Bình dương), Lâm việt Hùng (Saigon), Lê văn Vân (Saigon), Bùi ngọc Quân (Saigon) Đỗ văn Ngà (Saigon), Phạm minh Tạo (Phước tuy), Phạm hùng Minh (Cần thơ), Nguyễn tri Minh (Mỹ tho 2 thư), Nguyễn phước Long (Phong đình), Phạm hùng Thái (Pleiku), Lư thị Huôi (Cần thơ), Nguyễn thanh Lan (Phong đình, 2 thư), Phạm ngọc Phương (Quảng Ngãi), Nguyễn khả Hưng (Quí nhơn), Dũng (Saigon),

Lý hùng Chi (Ba xuyên), Thi văn Đoàn Mây ngàn phương (Saigon), Ch/ư Nguyễn văn Trang (KBC 4420), Lê văn Minh (Nhatrang), Trương nhị Năng (Nhatrang), Lạc Thuận (Định tường), Đặng xuân Hoa (Biên hòa), Châu văn Tư (Ban mê thuật), Trần thế Trạch (Hòa đồng), Nguyễn văn Hòn (Nhatrang), Lê văn Nhân (KBC 4960), Ngọc Sinh (Cần thơ), Nguyễn chi Minh (Đà nẵng), Thanh Long (Kiến hòa), Việt Trung (An xuyên), Đoàn văn Tiết (Bình long), Nguyễn văn Tự (Biên hòa), Phạm hữu Phương (Saigon), Đặng thủy Hồng (Vĩnh Long), Nguyễn ngọc Thành (Ba xuyên), Phùng Minh (Bạc liêu), Tô thanh Nhân (An xuyên), Đặng tứ Đức (Cần thơ), Phan tuần Kiệt (Kiến hòa), Hồ tấn Phát (Quảng Ngãi), Huỳnh thanh Tùng (Saigon), Văn thanh Hùng (Thị nghệ), Trần Tâm (Cai lậy), Phạm văn Hòa (Saigon), Lê hồng Hải (Gia định), Phan tiên Thông (Đà nẵng), Vũ Bình (Châu đốc), Đoàn minh Mỹ (KBC 3420), Hà ngọc chi Lăng (Cần giuộc), Nguyễn ngọc Hòa (Đà nẵng), Tô văn Nghĩa (Kiến hòa), Nguyễn thế Cao (Saigon), Đoàn bảo Vân (Thủ đức), Lê tấn Trọng (KBC 3058), Nguyễn Tăng (Đà nẵng), Phan Lam Mỹ (Saigon), Trương Chương (Saigon), Võ sư Hồng Long (Phú nhuận), Lê viết Lâm (Cần thơ), Lý tạ Vũ (Nhatrang), Đại úy Phạm văn Tuyển (Phù cát), Trung úy Bùi văn Mai (KBC 4102), Anh Kim (Saigon).

Hỏi cái

✦ tiếp theo trang 32

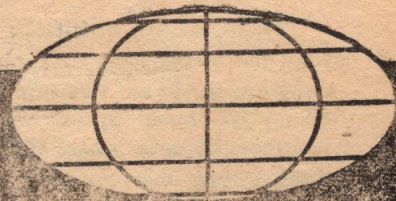
giữ luôn số tiền đó rồi trốn lánh cảnh sát, cùng với đồng bọn, nhưng một ngày kia bọn chúng biết được chỗ trốn của hân, bọn chúng ập vào sau khi đã cho hân biết «luật giang hồ» như thế nào thì mặt hân đã sừng húp lên, một cái chặt vào gáy làm hân bất tỉnh khi hân tỉnh dậy thì hân lăn mò về đây.

Bây giờ hân khóc nức nở trong lòng mẹ hân hân hối hận về những hành động xưa kia mà hân đã làm, và hân càng thương mẹ hân hơn bao giờ, khi thấy mẹ hân nửa đêm dậy nấu cơm cho hân ăn

Nhưng, hai mẹ con hân đoàn tụ chưa được bao lâu thì ông thương gia, người đã bị hân cùng đồng bọn «ăn hàng» đạo nọ đã tố cáo hân với chính quyền và ngày hôm đó, cảnh sát đã ập đến bắt hân đi, và hân thấy tủi nhục khi thấy bao nhiêu cặp mắt nhìn theo hân chế riễu, nhất là là cặp mắt của các bạn đồng môn và cặp mắt của ông thầy hân : Vũ tiến Anh.

Hân hối hận quay người lại định xin lỗi ông thầy hân ngày xưa, nhưng cảnh sát đã điệu hân ra xe.

Đang sau, mẹ hân đứng nhìn theo thương xót, cho đến khi chiếc xe chở hân đi đã biến mất sau một khúc quanh...

Các giải vô địch Nhu đạo

SAIGON — Tổng Cuộc Nhu đạo VN vừa tổ chức Giải Vô địch Nhu đạo Toàn quốc ngày 17-8-69. Kết quả như sau :

Vô địch hạng Feather : Nguyễn xuân Kháng
2. Giáp như Khanh, 3. Đinh ngọc Sinh.

Vô địch hạng Light : Nguyễn hữu Mùi
2. Trương sắc Hào, 3. Thạch cầm Tông.

Vô địch hạng Middle : Nguyễn long Văn,
2. Trương đức Hiếu, 3. Phan ngọc Lang.

Vô địch hạng Light Heavy : Nguyễn hữu Huy,
2. Tạ thành Lơ, 3. Phan ngọc Lang.

Vô địch hạng Heavy : Lê văn Vinh, 2. Lưu kế Viễn.

Vô địch hạng All category : Trương đức Hiếu, 2. Nguyễn hữu Huy, 3. Lê văn Vinh.

— Nếu không chỉ thay đổi, Tổng Cuộc chuẩn bị gửi các Vô địch tham dự Đệ Ngũ Đông Nam Á Vận hội tại Rangoon vào thượng tuần tháng 12-69.

Ông Chủ tịch sẽ là Trưởng Phái Đoàn Nhu đạo. Săn sóc viên sẽ là Ông Tổng Thư ký Chiêm huỳnh Văn.

— Các bạn — 1.— Trương đức Hiếu, 2— Nguyễn xuân Kháng, 3— Lê văn Vinh đã được tuyển lựa vào Lực sĩ Quốc gia hạng B.

Giải Nhu Đạo Toàn đội

a) — Ngày giờ : Tổng Cuộc định tổ chức Giải Nhu đạo Toàn đội vào hồi 9 giờ ngày 2-11-69. Ngày chốt ghi tên : 25-10-69.

b) — Đơn vị : Mỗi đội phải có 3 lực sĩ :
1 dưới tới 62kgrs, — 1 dưới tới 75kgrs,
1 không kê hạng cân. Mỗi lực sĩ chỉ được dự một hạng cân. Mỗi đơn vị được có một nhà đấu dật. Mỗi hội chỉ được đề cử một đơn vị tham dự, Lực sĩ Vô địch Toàn

quốc tham dự giải này nếu thua trận sẽ mất chức vô địch.

c) — Di chuyển : Tổng Nha Thanh Niên và Ủy Hội Thể Thao sẽ đài thọ chi phí di chuyển như sau :

— Huế, mỗi lực sĩ hay nhà đấu dật 4.800đo

— Cần Thơ 300đo, Biên Hòa 160đo, Định Tường 200đo v.v...

d) — Ẩm thực : Mỗi lực sĩ hay nhà đấu dật ở tỉnh được đài thọ 4 ngày ẩm thực, mỗi ngày 220đo.

Lực sĩ Saigon không được đài thọ di chuyển và ẩm thực. Tuy nhiên đề khuyến khích, Tổng Cuộc sẽ đài thọ mỗi đội 100đo tiền chi phí.

e) — Giải thưởng gồm có : 1 cúp toàn đội hạng nhứt, 1 cúp toàn đội hạng nhì, 1 cúp toàn đội hạng ba, 1 cờ kỷ niệm cho mỗi đội tham dự.

f) — Thẻ lệ tranh đấu theo nội quy Tổng Cuộc. Địa điểm sẽ cho biết sau.

g) — Mong các hội dự bị lực sĩ tham dự cho đông đảo.

Kỳ thi huyền đai Nhu đạo

SAIGON — Như thường lệ Tổng Cuộc Nhu đạo VN sẽ tổ chức kỳ thi Huyền đai vào hồi 9 giờ ngày 5-10-69. Tại Saigon, Tổng Cuộc sẽ tổ chức kỳ thi Huyền đai tại Viện Nhu đạo Quang Trung số 102 đường Phạm đẳng Hưng. Tổng Cuộc sẽ tổ chức khóa thi Huyền đai tại Cần Thơ, Huế, nếu các nơi này có trên 6 thí sinh.

Kan-gu-ru khai chiến với võ sĩ đô vật

BRISBANE — Chàng vô địch môn đô vật cổ truyền Sumo của Nhật bản Taiho đã chụp chung một tấm hình với một con Kan-gu-ru (đại thú) khổng lồ. Con vật kinh ngạc trước cái áo choàng bay phất phơ của nhà vô địch đã dùng hai chân trước khóa nhà võ sĩ. Hai hội viên của hội Sumo

Komusubi Kirinji và Daimonji đã gỡ được gọng kìm bắt thần của «chàng» võ sĩ bất đắc dĩ ấy.

Hệ thống tranh giải được Tổng Cuộc Nhu Đạo Nhật bản cải tổ chuẩn bị cho giải Vô địch Nhu đạo toàn quốc.

ĐÔNG KINH.— Phương pháp tranh vòng loại đề lựa chọn nhà Vô địch Nhu đạo toàn quốc đã được Tổng cuộc Nhu đạo Nhật bản cải tổ. Hệ thống trước đây, chỉ căn cứ trên cuộc tranh đua mà thôi, đã được phục hồi. Quyết định này được thiết lập tại phiên họp chuẩn bị cho giải vô địch tổ chức tại trường Kodokan.

Cuộc giao đấu chỉ xảy ra trong một ngày thay vì hai ngày như trong hệ thống cũ.

Trong việc xếp đôi, tranh đấu, Takeshi Matsuzaka, đương kim vô địch, sẽ gặp lần đầu với Isao Okano. Ba mươi đối thủ còn lại sẽ được xếp đôi làm sao cho không có hai đối thủ nào ở cùng một vùng, một trường đại học, vv, sẽ gặp gỡ nhau.

Không Thủ đạo Nam phi liên kết

JOHANNESBURG, Nam Phi— Một bước dài tiến đến sự hợp tác giữa các nhóm võ thuật đã được nêu lên ở đây, theo lời ông G.S. Higginson, Chủ tịch Hội Không thủ đạo Tài tử Quốc Gia Nam Phi.

Theo lời ban chấp hành, các hội quán tại các tỉnh giờ đây kết hợp lại để đấu giao hữu và tinh thần liên kết ở Nam Phi đang lên cao.

Ông Chủ tịch nói : « Trong hầu hết trường hợp, các nhân viên không thay đổi, chỉ có tư tưởng của họ thay đổi mà thôi ». Trong các trận tranh giải ở Nam Phi, theo ông Higginson, có một sự thăng bằng giữa mọi chi phái của môn Không thủ đạo, và mọi cuộc tranh giải đều nhằm vào môn giao đấu tự do. Higginson nói : « Đề bất cứ tổ chức nào điều hành một cách thích đáng, sự liên lạc thường xuyên phải được hữu hiệu và chúng tôi hiện nay gửi những thông tư tường trình về mọi việc xảy ra trong nước tới mỗi cơ quan ở địa phương. Các tỉnh đến lượt mình gửi tin tức này đến mọi hội quán liên hệ trong tỉnh mình, và mỗi môn sinh Không thủ đạo trong nước đều rõ việc gì đã xảy ra ».

Đề giải quyết vấn đề trọng tài, một hội nghị

trọng tài Không thủ đạo, tương tự như hội nghị dự định cho Kỳ Đại hội Võ thuật Quốc tế sắp tổ chức, sẽ được thiết lập tại Johannesburg. Đại diện từ khắp các tỉnh liên hệ, đại diện cho mọi chi phái, sẽ vượt hàng mấy trăm dặm để tham dự hội nghị này.

Sinh viên chống đối : cúp phép dạy võ của thầy

MUNINH— Các cuộc chống đối của sinh viên ở đây đã làm cho nhiều nhà cầm quyền «bảo thủ» tấn công việc dạy võ trong các đại học Đức. Và cái gọi là «Tổ chức Nhu đạo» đã đứng ra đối lập cùng những nhà «bảo thủ»

Trong một bài xã thuyết một mặt đăng trong mọi tờ báo bảo thủ ở Heidelberg, người ta viết rằng ông Muller, huấn luyện viên trong các chương trình đại học đã không hiểu thấu khía cạnh tinh thần của môn Nhu đạo và là một mối nguy cho mọi môn sinh Nhu đạo có thực tâm say mê môn võ. Họ công khai cấm đoán Muller không được thăng đẳng cấp và rút bằng huyền đai của ông.

Giới lãnh đạo của các võ đường đại học đã nổi lên chống lại mạng lệnh này, vì cho rằng đã được lập ra mà không bàn luận hoặc nghe Muller giải thích. «Tổ chức» ấy, tức là hội Badischer Judo Verband và Pfälzischer Judo Verband đã bị các sinh viên công khai tấn công vì quyết định nói trên của họ, và sau khi giải vô địch Nhu đạo sinh viên Đức quốc được tổ chức tại đây, Wolfgang Hoffman tổ chức một buổi họp mọi người lãnh đạo các võ đường Đại học Đức liên kết lại trong cuộc chống đối quyết định nói trên.

Nguyên do của vấn đề này bắt nguồn từ cuộc xô xát vào tháng giêng vừa qua trong đó cảnh sát Đức, phát xuất từ nha cảnh sát Karlsruhe Durlach gần Heidelberg, tấn công một cuộc chống trả việc bắt bớ mấy sinh viên Đại học. Người ta nói rằng cảnh sát đã hơi mạnh tay đối với sinh viên trong cuộc xô xát ấy.

Khuôn mặt mới trong làng đô vật Sumo

ĐÔNG KINH— Tên người mới ấy là Kotozakura, và anh ta đã trở thành một tay đáng sợ trong làng Sumo ở đây, đã giết được giải thưởng thứ hai trong năm trước khi thắng giải vô địch Sumo mới đây được tổ chức vào mấy tháng trước.

Kotozakura thắng với tỉ số 13-2, đây chàng võ sĩ đang lên Ryuko xuống hạng nhì nhờ Ryuko thua trận thứ ba khi đấu với Hasegawa. Tuy vậy, Ryuko cũng đã theo bết gót cho đến trận thất bại ngày cuối cùng và giết được Giải thưởng Biểu diễn đẹp và Giải Tinh thần chiến đấu nhờ những cố gắng của anh trong suốt cuộc tranh giải.

Nhưng số thắng và bại được tính tại đây và Ryuko (người đã đánh bại kẻ chiến thắng sau cùng Kotozakura) không thể dự cuộc tranh đua giữa những võ sĩ thắng trận. Tỷ số cuối cùng của Ryuko trong cuộc tranh giải 12-3. Kotozakura sẽ dễ dàng đi vào trận cuối với Kitanofuji bởi vì cho đến trận đấu của anh, Ryuko đã bại trận. Điều duy nhất mà nhà vô địch lo lắng là một đòn khóa hay quật ngã. Jesse Takamiyama, chàng vô địch người Hạ Uy di, trong cuộc tranh giải này đã thắng với tỷ số 9-6.

Phá bỏ truyền thống : Võ Kung Fu dạy cho mọi người :

SON FRANCISCO — Bức tường rào ngăn chặn không cho môn võ Kung Fu được truyền dạy cho những người hăm mộ bất kể màu da, chủng tộc hay tôn giáo đã hạ xuống khi Võ đường Bạch Hạc mở cửa tại đây. Môn võ sẽ được truyền dạy cho bất kỳ ai hăm mộ, đánh đấu lần đầu tiên môn Kung Fu hiện diện ngoài Khu Trung quốc.

Ông Harry Yim Ming Ng ở Kouloun Hong Kong đã được mời đến dạy. Ng là một cố vấn kỹ thuật cho những cuốn phim quay tại Hong Kong, liên quan đến Võ thuật.

George Long, trưởng môn phái Bạch Hạc, dự định sẽ phát triển đoàn môn sinh Kung Fu đi giao đấu khắp nước Mỹ.

Dùng võ giết cha

URAWA, Nhật bản — Cảnh sát thông tri lệnh truy nã một võ sĩ Không thủ Đạo 28 tuổi vì đã đánh cha tử thương. Họ phúc trình rằng Nobuhiro Chikasawa, giám đốc Công ty Cao su Hikasawa thú nhận đã giết chết người cha, 56 tuổi, bằng hai bàn tay không sau khi cha anh ta, cựu giám đốc của hãng, đã trừng trị anh ta vì thiếu cố gắng.

Nobuhiro học Không thủ Đạo tại Võ đường Shorinji (Thiếu lâm tự) trong thời gian theo học tại Đại học.

Đoàn không thủ Đạo Mã lai Á sẽ qua Hongkong, Taipei.

KUALA LAMPUR — Đoàn Không thủ Đạo Mã lai Á đã lên đường gây tầm tiếng cho mình. Hội Không thủ đạo Mã lai Á đã thấy đoàn Không thủ đạo của mình trội vượt và nhà chức trách đồ đầu một vòng chu du cho các võ sĩ của mình sẽ đi qua Hongkong và taipei.

Sự bành trướng của Không thủ đạo trước nhất ở sự huấn luyện do chín huyền đai người Nhật đảm nhiệm, những người này được nhập xứ với mục đích truyền dạy ấy,

Võ sĩ Nhu đạo được mời tới Đức

ZAGREG — Một trong những võ sĩ Nhu đạo thượng thặng của Nam tư lập phu, Slobodan Kiraljevic, đến Đức để tập luyện cùng Đoàn Võ sĩ Quốc gia Đức theo lời mời của ông Ham Ho San, một người Đại hân đang là huấn luyện viên của phái đoàn Đức.

Người khổng lồ Nhu đạo Viếng thăm Djakarta.

DJAKARTA In đô nê sia Anton geesink, võ sĩ vô địch Nhu Đạo Hòa lan, người đã gây ra một điều « chướng mắt » đối với giới võ thuật Hòa lan về kỹ thuật « mới » của mình, đã thăm viếng thiện chí Hội Nhu thuật ở In-đô-nê-si-a.

Geesink viếng thăm các hội viên, biểu diễn một vài đòn riêng của mình, loại đòn có vẻ hiệu quả khi anh xử dụng, nhưng lại yếu kém khi ở trong tay của bất cứ người nào khác, và ngắm các hội viên của hội biểu diễn trước người khách quý tôn kính của mình.

Chàng khổng lồ đã chụp hình kỷ niệm cùng với các hội viên và rất khích lệ về những người In đô nê si a và những cố gắng của họ về Võ thuật. Geesink đã được tiếp đón niềm nở ở đây và anh đã tỏ ra rất vui thích suốt thời gian thăm viếng.

Bài gởi cho Võ Thuật xin nhớ :

- ★ Viết trên một mặt giấy, rõ ràng. Đánh máy tốt nhất,
- ★ Hình vẽ, tranh vui., xin vẽ bằng mực tàu đen đậm.
- ★ Ghi rõ địa chỉ, tên thật nơi đầu bài để tiện liên lạc khi cần
- ★ Bài gởi cho Võ thuật xin đừng gởi cho báo khác
- ★ Muốn có nhuận bút xin ghi rõ trên đầu bài. Võ thuật không trả lại bản thảo
- ★ Thư từ, bài vở cho Võ thuật xin đề tên : Ô. LẠC HẢ

Gia đình Võ đạo

Nhằm phát huy tinh thần Võ sĩ đạo, gây tình tương thân tương ái giữa các môn sinh của mọi môn phái, tạo dịp cho các môn sinh gặp gỡ nhau, tìm hiểu môn võ của nhau, cùng nhau học hỏi và san bằng sự xích mích hoặc lời lẽ đôi khi không được đẹp giữa các võ phái, Nguyệt san Võ Thuật kẻ từ số 11 dành riêng một số trang dùng làm phương tiện thành lập và phổ biến một đoàn thể tên là «Gia đình Võ đạo Thiếu nhi Việt Nam», gọi tắt là «Gia đình Võ đạo».

Anh Lạc Hà, xưa nay vẫn được các em thiếu nhi yêu mến, sẽ làm huấn trưởng của đoàn. Người phụ trách mục «Gia đình Võ đạo» trên báo Võ thuật là anh Võ văn Quới, hiện là giáo sư tại các trường tư thục đô thành, huấn trưởng, linh hồn của Đoàn Học sinh Thiện chí. Anh Võ văn Quới sẽ là người quản gia, quán xuyến mọi việc trong «gia đình» này trên Nguyệt san Võ Thuật.

Gia đình Võ đạo, khi đã thành lập xong, sẽ hướng dẫn các sinh hoạt tập thể: cắm trại, du ngoạn, học tập, và trong những ngày lễ đặc biệt của các em, Gia đình sẽ tổ chức những cuộc tranh chức Võ thuật giữa các em để các em trau dồi kinh nghiệm cho nhau, học hỏi lẫn nhau, gây tình đoàn kết để cùng nhau xây dựng đất nước, cải tạo một xã hội mới thật tốt đẹp sau này.

Gia đình cũng sẽ giúp đỡ các đoàn viên trong việc tập võ, trong phương tiện sách báo Võ thuật văn hóa và thực nghiệm.

Các em muốn tham dự, dù ở Đô thành hay các tỉnh, hãy cắt hoặc chép lại phiếu này gửi ngay về tòa soạn. Khi nhận được, Võ Thuật sẽ in tất cả những chi tiết các em điền vào và tấm hình của các em, để các em khắc trong gia đình biết mặt, biết tên biết địa chỉ của nhau, cùng tìm về nhau trong tình anh em ruột thịt.

Mong các em tham dự đông đủ, thật đông đủ, để gia đình sớm được thành lập.

Thân ái chào các em, những anh hùng của nước Việt ngày nay.

VÕ THUẬT

TIN GIỜ CHÓT

PHÁI ĐOÀN VIỆT NAM LÊN ĐƯỜNG DỰ GIẢI VÔ ĐỊCH THÁI CỰC ĐẠO Á CHÂU

SAIGON.— Hồi 2 giờ trưa ngày 25 tháng 9 năm 1969, phái đoàn Võ sĩ Thái cực Đạo VN đã lên đường sang Hương Cảng tham dự giải vô địch Thái cực Đạo Á châu.

Thành phần :

- Diu dắt : Võ sư Đặng thông Phong
- Trưởng đoàn : Thiếu tá Lưu quang An.
- Phó trưởng đoàn : Võ sư Nguyễn Bình.
- Đấu thủ: Phạm quang Thông, Đặng huy Đức, Trần văn Sáu, Nguyễn duy Hạnh, Lâm Hal, Mai việt Hùng, Nguyễn thái Nữ, Trần thị Ngọc Dung (6 nam, 2 nữ)

Thời gian tranh giải : 26, 27 và 28 tháng 9,

GIẢI QUYỀN ANH QUỐC TẾ QUÂN ĐỘI

SAIGON.— Một giải Quyền Anh Quốc tế Quân đội sẽ được tổ chức tại Hội trường Quân cụ đường Trần quốc Toản Saigon từ ngày 6-10 đến 14-10. Mời quý bạn đến xem.

GIA ĐÌNH VÕ ĐẠO

ẢNH

4 X 6

Họ và tên : (chữ in) _____

Ngày sanh : _____

Môn phái : _____

Khả năng chuyên môn : _____

Địa chỉ : _____

Số _____

• Để tâm hồn thanh thản nhất

• Để lo âu phiền muộn lắng vào đáy cốc

• Để chơi vui trong sắc màu tranh
Hạ - quốc - Huy

• Hãy đến trầm tư tại quán

Sinh viên THẮNG BỜM

263 Đề Thám — SAIGON

ĐỊA CHỈ VÀNG

Mục «ĐỊA CHỈ VÀNG» sau đây nhằm mục đích giúp các bạn ham chuộng võ thuật có thể đến ghi tên tập luyện hoặc khảo cứu thêm để mở rộng tầm mắt võ thuật của mình. VÕ THUẬT mong nhận được mọi sự cộng tác của quý bạn bốn phương, ở thành cũng như ở tỉnh. Chúng tôi cũng mong quý vị võ sư, quý vị Giám đốc võ đường gởi cho VÕ THUẬT địa chỉ của quý trường để chúng tôi tiện bề giới thiệu.

Thư từ, liên lạc :

Nguyệt San VÕ THUẬT
293 Phạm ngũ Lão — Saigon

— NHU ĐẠO :

Trung Tâm huấn luyện Nhu đạo Quang Trung
105 Phạm đẳng Hưng — SAIGON
Hội Nhu Đạo Sơn Điền
247 A Bùi hữu Nghĩa — Gia Định
Võ đường Oh Do Kwan Xa lộ
241 Xa lộ — Phan thanh Giản
Hội Nhu Đạo Hiệp khí đạo miễn phí.
5 đường Nguyễn Kim (sân vận động Cộng hòa)
Võ đường OH DO KWAN Sg
355X Trần hưng Đạo

— PHỆ KHÍ ĐẠO

Trường Hiệp khí đạo
94 Phan Thanh Giản — SAIGON (lầu 3)

— THÁI CỤC ĐẠO (TAE KWON DO)

Võ đường Hưng Đạo
166/69 Dương bá Trạc — Quận 8, SAIGON.
Võ đường Chung Do Kwan
220/40 E Trương minh Giảng — SAIGON.
Võ đường Hwarang Kwan
199 Lê văn Duyệt — SAIGON.
Võ đường Trần văn Huỳnh (309 Công binh
Chiến đấu)

Đường Trần quốc Toàn — SAIGON.

Võ đường Lạc long (Hak Seng Ryan Meng)

234 A Bà Hạt

Võ đường Lê Lợi

Nguyễn văn Thạc — PHÚ THỌ

Võ đường Lê Lợi 37 Vạn kiếp Chợ lớn

Võ đường Phi Long Bắc sĩ Yersin Saigon

Nhà Thê Thao, vận động trường Nguyễn Huệ,
đường Võ tánh — Qui Nhơn

Võ đường Lam-Sơn (Chung Moo Kwan)

8 Sân Vận động Lam Sơn — Vũng Tàu

Võ đường Oh Do Kwan Saigon

345 X Trần hưng Đạo — SAIGON

Võ đường Oh Do Kwan Xa lộ

241 Xa cảng Xa lộ Phan thanh Giản

— VÕ THUẬT CỔ TRUYỀN VIỆT NAM

Võ đường Sa long cương

437/43 Nguyễn cư Trinh — SAIGON.

Võ Đường GiỚI-Nghiêm

Giới Nghiêm tự

62/2 Phan châu Trinh

Núi Nhỏ — Thăng Tam — Vũng Tàu

Võ đường Thanh Long

96/10 hẻm Hoàng Diệu Pleiku

— VÕ THẾU LÂM:

Võ sư Tám Kiên

Sân vận động Phan đình Phùng

75 Phan đình Phùng — SAIGON.

Võ đường Âm Dương

246/28 đường Hòa Hưng Saigon

Võ đường Trung sơn

71/39 đường Trần khánh Dư TÂN ĐỊNH

Võ đường Thiểu lâm tự

Hòa Quang phái

34 A- Ông ích Khiêm — Đà nẵng.

Long Hồ Hội (Thiểu lâm tự)

107/783 Xóm Võ ngôi

Ấp Cộng hòa 5 Gò vấp

Nguyễn Nhiều (Thiểu lâm tự)

170/3 Hùng Vương Cầu Sơn Thị nghè

Võ đường Thiểu lâm miễn phí — 6 Trần quốc Toàn.

Viện Hóa đạo Việt nam Quốc tự

Võ sư Đình quốc Hưng

(Mã thanh Hoàng) lò Thiểu Lâm Thủy Phong

127/2 Quốc Lộ I Biên Hòa

— VOVINAM (VIỆT VÕ ĐẠO) :

Trung Tâm Huấn luyện Việt Võ đạo miền trung

46 Hoàng hoa Thám NHÀ TRĂNG

Sân Vận động Hoa lư

Đường Đinh tiên Hoàng — SAIGON.

31 Sư Vạn Hạnh Chợ lớn

— KIỂM NHẬT :

247 A Bùi hữu nghĩa — GIA ĐỊNH

— HỒNG MÔN MINH ĐẠO

Võ sư Trần hữu Hoàng

Tam giáo Chi Nguyên

Văn Hóa Đại Đạo

2362 Vạn Kiếp — Gia Định

— VÕ ĐƯỜNG SUZUCHO — KARATE

8 Võ Tánh — Huế

Võ đường Cương Nhu Karaté Trung học Bảo lộc

TỦ SÁCH VÔ THUẬT XUẤT BẢN

A-TĒ-MI & NHU-THUẬT

LẠC-HÃ & PHAN-CHÂN-THANH

Vô Sư: Robert Lasserre

Những thế võ hiểm ác giết người trong nháy mắt.

PHÁT HÀNH : Họ tuần tháng 10 - 1969.